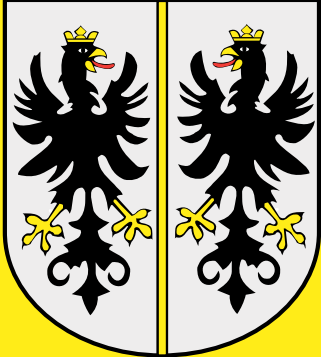

Měsíčník pro Přestice a okolí
Vydává město Přestice
Vychází již od roku 1995

PŘEŠTICKÉ NOVINY

...slavíme 20 let

Město Přestice
zve
širokou veřejnost na
**Zastupitelstvo
města
Přestice**
dne 17. 9. 2015
od 18.00 hodin
do velkého sálu
KKC Přestice
Masarykovo náměstí

SLOVO STAROSTY

Vážení občané, milí čtenáři,

od posledního vydání novin uběhly už dva měsíce, ale jsem si jistý, že mnohým z Vás utekl prázdninový čas rychleji, než by si přáli. Myslím tím hlavně školáky, kterým začínají další povinnosti ve vyšších ročnících či dokonce v nových školách. My starší jsme snad nabrali síly na dovolené a ve zdraví přečkali horké počasí. Přesto jsme během léta museli řešit několik závažných věcí, o kterých bych Vás rád informoval. Pravděpodobně nejvíce energie jsem věnoval přípravě a jednáním se společností Area Group s.r.o. a také plánování a financování rekonstrukce centrálního zásobování teplem (CZT).

Co se týká první záležitosti, chtěli bychom narovnat vztahy se společností, se kterou Přestice vedou dva soudní spory z minulého volebního období. Tehdy vedení města nepřilíš uvážlivě vypovědělo smlouvy, které se týkaly pozemků pro výstavbu zimního stadionu, bazénu a obchodní zóny v lokalitě mezi ZŠ Na Jordáně a čistírnou odpadních vod. V této kauze Přestice čelí žalobě za bezdůvodné obohacení v řádu několika desítek milionů. Návrh dohody o smíru, který by znamenal ukončení výše uvedených záležitostí, předložíme na Zastupitelstvu města Přestice 17. září 2015. I vzhledem k závažnosti tohoto bodu Vás zvu k účasti.

Druhým bodem je rekonstrukce našeho CZT. Po konzultacích a vyhodnocení oponentních posudků máme k dispozici řešení, které splní všechny požadavky města. Časově náročná jednání sice vedla ke zpoždění samotné realizace, na druhou stranu ale přinesla dost podkladů na to, abychom se směle pokusili získat část prostředků z dotací. Období 2014-2020 nabízí z Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost příležitost částečného financování. Proto moje snahy směřovaly k získání potřebného množství informací ze všech dostupných zdrojů včetně Ministerstva průmyslu a obchodu. Držte nám v této věci palce!

Po uzavěrcce tohoto vydání se uskuteční významná akce, kterou je znovuootevření loděnice u řeky Úhlavy v místě historicky nazývaném KČT. Věřím, že mnoho z Vás se akce zúčastnilo a sdílelo s námi radost z této obnovy, která zcela určitě oživí jedno z krásných a navštěvovaných míst našeho města.

Pokračování na str. 2

Přestice mají nejmodernější loděnici v kraji

Poslední prázdninový víkend Přestice oficiálně otevřely novou loděnici. Vybuodovalo ji město nákladem 12 milionů korun a je to nejmodernější loděnice v kraji. Pokřtili ji Vodáci vodou z Úhlavy.
Text Mgr. Vladimír Frouz, foto Ing. Jiří Běl

Světová premiéra Rybova houslového koncertu v Přesticích

Zapomenuté dílo přeštického rodáka znovuobjevili badatelé po dvou stoletích. Historicky poprvé zazní v Přesticích. Výjimečný koncert přitáhne řadu hudebních znalců.

Když Jakub Jan Ryba seděl u svého stolu v Rožmitále pod Třemšínem a komponoval hudbu ke skladbě, kterou nazval „Un grand Concert pour Violon principal“, nemohl tušit, že uplyne více než dvě stě let, než lidé jeho hudbu uslyší. Houslový koncert složil Ryba v roce 1801 a jedná se o jeho největší světskou skladbu. Rekonstrukce skladby se ujal Štefan Britvík, dirigent Komorního orchestru Harmonia Praga a 19. září ji představí ve velkém sále KKC.

Rekonstrukce díla, které má 88 stran drobně psaného rukopisu, byla velmi náročná, trvala půl roku. Dochovala se totiž pouze autorská partitura

a chyběly jakékoliv další rozepsané hlasy. „Já považuji tento koncert za nejlepší z Rybovy světské tvorby. Houslisté chtějí hrát koncerty zvučných a nikdo z předchozích badatelů je na tento koncert důrazně neupozornil,“ řekl Přestickým novinám dirigent Štefan Britvík na otázku, proč nikdo nejevil dvě století o partituru zájem. Koncert je podle Britvíka zajímavý i obsazením. „Je to podobné jako u Mozartovy vrcholné symfonie Jupiter, což dává orchestru velmi působivý, ojedinelý zvuk.“

Českou mši Vánoční Ryba nepovažoval za výjimečnou

Britvík už přes tři desetiletí usiluje o plnou rehabilitaci J. J. Ryby jako skladatele. „Snažím se, aby byl vymaněn z koloritu pouze České mše vánoční, které sám nepřikládal žádný zvláštní význam, avšak pro širší hudební veřejnost se bohužel stal pouze autorem jedné skladby“. Podle Britví-

ka byly některé Rybovy mše dokonce zaměňovány za mše Josefa Haydna a pod tímto jménem také provozovány. „Já se na to těším, protože Rybu si lidé spojují především s Českou mší vánoční. O jeho dalším díle moc nevědí, takže rekonstrukci koncertu považují za malý zázrak,“ říká ředi-

tel Základní umělecké školy v Přesticích Miroslav Vacek. Koncert trvá třicet minut a po formální stránce se jedná o třívětý standardní koncert. Tento typ skladby připomíná starší typ francouzských předeher s obdobným řazením částí a s celkovou uzavřeností.

Pokračování na str. 4

ROZHOVOR MĚSÍCE Z Á Ř Í

V Přesticích je mé nejšťastnější období života

S proslulým knihařem Bedřichem Zákosteleckým o hudbě, Hlávkově domě a o hrobě na přeštickém hřbitově

Cítíte se víc jako muzikant nebo knihař?
Jako muzikant. Určitě.

Na volné noze

Mám totiž pocit, že Vás v Přesticích skoro nikdo jako muzikanta nezná. Lidé vědí podle vývěsního šítu, že jste knihař.

Vy jste prvně, kdo o tom začal mluvit po třiceti letech. Jinak se každý ptá, jak jsem se dostal ke knižním vazbám.

Vázáním knih se dalo uživit lépe než muzikou?

Dneska už ne, ale tenkrát v devadesátých letech ano. To bylo zakázek!

Mám ale pocit, že se Vám dařilo i jako muzikantovi...

To bylo pestré. Hrál jsem v dechovkách, tanečních orchestrech i dudácké kapele. Vzpomínám na zájezdy do Ameriky, kde měly české lidovky velký úspěch. Když jsme hráli nějakou Hašlerovku, tak lidé přestávali tanco-

vat, zpívali s námi a někteří plakali. Česká písnička je ve světě hodně populární. Bohužel ne v Čechách. Mimo chodem žakovská dechovka přeštické ZUŠky je výborná.

Není to zvláštní, přestat ze dne na den s muzikou?

Máte pravdu, ale nedalo se nic dělat. Po odchodu z konzervatoře (1992) mi ředitelé různých škol nabízelí, abych učil aspoň zobcovou flétnu. Mně v té době bylo padesát, a tak jsem si řekl, že začnu úplně znovu a že se zkusím

uživit knihami. Navíc jsem nechtěl být něčí zaměstnanec, mým snem bylo vždycky být takzvaně na vlastní noze.

Vy jste ale na klarinet přestal hrát úplně.

Měl jsem zdravotní problémy, se zuby, takže jsem ze dne na den přestal. To bylo v roce 1991 a začal jsem se žít právě vazbou knih, tedy knihařstvím. V té době o to byl velký zájem, takže se tím dalo krásně uživit.

Jiný nástroj kromě klarinetu jste od té doby do ruky nevzal?

Ještě harmoniku, tu mám tady vedle, na tu si občas doma zahraju.

Z Přestic až do Vatikánu

Vy už byste nemusel pracovat, ale pořád jste v dílně. Co děláte?

Nejsem pořád v dílně. Kničky už dávno nejdu. Vazby už nikdo nechce. Naštěstí na tom nejsem závislý, takže když nemám práci, chodím rád na pěší túry. Musím se přece udržovat v tom chátrání.

Pokračování na str. 2

V Přešticích je mé nejšťastnější období...

Dokončení ze str. 1

Jak to dnes vypadá s Vaším řemeslem?

Zájem o knihy v luxusnější podobě mizí. Ještě v devadesátých letech jsem dělal v Plzni do jedné restaurace kožené desky na jídelníčky. Za nějaký čas do stejného podniku znovu a ještě potřetí. A pokaždé se to jmenovalo jinak. Ta doba, kdy lidé utráceli za kvalitu, je pryč. Jedna výjimka, která potvrzuje pravidlo, je z Přeštic. Zákazník chtěl udělat pamětní knihu. Velmi se zajímal o stroje a nářadí v dílně. Zdůraznil jsem, že všechny stroje jsou z první poloviny minulého století. Chvilí na mě koukal a asi mu došlo, že i já jsem z té doby a tak si ty knihy objednal rovnou tři (*smích*).

Začínal jste skromně a nakonec jste dělal knihy třeba pro Václava Havla. To byl rychlý úspěch.

Nikdy jsem neměl ambice dělat prezidentské dary. Ale nakonec jsem kromě daru pro Václava Havla dělal i dary pro Václava Klause, Miloše Zemana a dokonce i dar pro papeže Benedikta XVI.

Kdo si objednal knihu pro Václava Havla?

Objednal si ji plzeňský magistrát (*pan Zákostelecký ukazuje fotografii*), stejně jako knihu pro papeže. Byl to bibliofilský tisk knihy „Sedm úvah“, kterou Václav Havel napsal. Knihu i kazetu jsem udělal z kůže. V kazetě byly ještě tři drobné atributy vyjadřující aktivity Václava Havla. Symbol divadla, dvě masky, jedna se směje, druhá se mračí. Trikolóra s vyzlacením Pravda zvítězí, to je prezidentské období. A ocelová pérka jako symbol Havla spisovatele. Jeho jméno jsem pak zakódoval do dvou rébusů. Ale nikdo si s tím nevěděl rady.

Ani Václav Havel?

Nikdo. Musel jsem mu to vysvětlit, že je to jeho jméno ve dvou rébusech. Když člověk dělá takovou originální věc, tak musí něco originálního vymyslet. To přemýšlení a kombinování dá nejvíce práce, protože to neuděláte za den. Řemeslo je to ale pořád stejné, je jedno, jestli dělám diplomku nebo věc pro papeže.

Máte fotografie daru pro papeže?

Nemám. Ten hned odvezli a slíbili, že fotku udělají. Neu dělali jako vždycky. Byla to kniha o našich svatých psaná v němčině v kožené kazetě, kterou papeži Benediktu XVI. předal plzeňský biskup Radkovský.

Prázdniny v knihařství

Vaše povolání se dnes jmenuje jak? Vazač?

Knihař, ale jak říkám, to je jen můj koníček. Výuční list nemám, ale jezdil jsem po těch nejlepších knihařích, to znamená Jiří Faltus v Žamberku, profesor Svoboda v Brně, Jan Vrtílek v Žilině, Vladislav Hodný v Týně nad Vltavou, to jsem všechno projížděl o prázdninách.

O prázdninách, když jste neučil na konzervatoři?

Vždy jsem si o prázdninách vyšetřil pár dnů na práci

s knihou. U některých knihařů jsem přespával přímo v dílně. Na tyto báječné a přitom skromné lidi nikdy nezapomenou. Byli poslední v oboru, kteří ještě pracovali s pravým zlatem.

Vy děláte pořád i diplomky, ale zřejmě písma sázíte ručně?

Nejen písma. To musí být poctivá práce. Už před lety mi nabízeli hotové desky s pružným hřbetem z Číny, kam se

Foto Milan Janoch

listy zaskřípnou a je hotovo. Tím pádem je to mnohem levnější. Dělají to už všichni copycentra a knihaři. Aby vydrželi konkurenci, přebírají to také. Já ale zůstávám u kompletně rukodělného zpracování.

Zvoní knihařům hrana?

S knihami je to jako s mým filmem. Když se objevily první mluvené filmy, tak ze dne na den přišly o práci tisíce klavíristů, kteří u němému filmu improvizovali na klavír. Takhle je to i mým řemeslem.

Vy jste se ale začal učit vázat knihy mnohem dřív než před pětadvaceti lety. Jak jste k tomu přišel?

To souvisí s hudbou. Pořád jsem s sebou tahal nějaké noty a každou chvíli jsem je nosil svázat. A jednou mi povídá knihař pan Kahovec: „*Proč si to nesvázete sám? Já Vám to ukážu a to si můžete vázat doma na kuchyňské lince.*“ To mě úplně šokovalo. Druhý den už jsem tam stál v sedm hodin ráno a začal jsem úplně od nuly a to mi bylo pětatřicet. Zpočátku se mi stávalo, že jsem místo plátna namazal kličem sebe a všechno se na mě lepilo. Překonat ten pocit, že jsem nešika dílny, bylo tenkrát to nejtěžší.

Jak Vám trvalo dlouho, než jste začal něco dělat sám?

První byly noty. Potom jsem kamarádovi svázal slovník, to byla první kožená vazba. Pak jsem zkoušel knížky. Náhodou jsem objevil v Budějovicích poutač Umělecká knižní vazba Ladislav Hodný. To jsem předtím neznal a byl jsem úplně ohromený. Napsal jsem mu dopis, on mě pozval do Týna nad Vltavou, spřátelili jsme se a já tam pak jezdil hodně často.

Ve zlatém fondu

To už jste začal psát Školu klarinetu?

Na to bych si netroufnul jen tak. Byl jsem celkem mladý nezkušený kantor. Tenkrát jsem se ale seznámil s muzikanty, vedl je nějaký pan Chvosta, který měl pohřební ústav. Dělal rakve a měl tam staré pány, kteří hráli za první republiky u cirkusu. Jednou přišel, jestli bych s nimi necho-

nějaký domek, objel jsem i Plzeň-sever, ale to byla pro mě cizina. A protože mám rád Šumavu, tak jsem hledal spádově něco na jih. Navíc Přeštické jsou mimořádně upraveným městem, kde je všechno, co člověk k životu potřebuje. Já mám dokonce dojem, že jediné, co je v Přešticích špinavé, jsou moje okna, občas. Já nevím, jak to ty ženské dělají, že tam ty šmouhy nemají.

Bedřich Zákostelecký (73): původním povoláním hudební pedagog, kterého lidé znají spíš jako knihaře. Narodil se v Českých Budějovicích, vystudoval vojenskou hudební školu a konzervatoř v Plzni, kde od roku 1984 působil jako profesor, po roce 1989 jako zástupce ředitele. Je autorem publikace Škola hry na klarinet (1., 2. díl), které dodnes vyšly v několika reedicích. Sbírá knihařské nářadí, jeho dílna je exkurzí do historie knihařství. Před čtrnácti lety se přistěhoval do Přeštic.

dil hrát. To byli ale muzikanti, stará škola a světoběžníci! Chovali se úplně jinak než lidé v té době. Nebyli vystrašení, znali svět, uměli jazyky. Když jsme po pohřbech šli do hospody, tak jsem říkal, že sháním nějaké noty a oni mi dávali tipy na chlapy od Stachů až ke Strakonícím, kdo hrával na klarinet. Já jsem je potom objížděl a takhle jsem získával materiál.

Takže jste začal noty sbírat?

Jenže ty materiály se hezkou řádku let válely po půdách. Na každé půdě se ale najde nějaká myška, která má „ráda“ muziku, podle toho ty noty vypadaly. Potřebovaly ruku odborníka, a tím byl pan Kahovec. Tenkrát nebyly kopírky a já jsem musel žákům noty půjčovat. Pracoval jsem na metodice pro mladší žáky, což se nějakým záhadným způsobem dozvěděl šéfredaktor Supraphonu a tam mi to nakonec vydali. Škola hry na klarinet se dostala i do zlatého fondu Supraphonu. Učí se podle ní už skoro čtyřicet let.

Hrob, který nepřehlédnete

Proč jste se usadil v Přešticích?

Mně se Přeštické vždycky líbily. Když jsem sháněl

Vy jste prý měl zálusk i na rodný dům Josefa Hlávky?

Je to tak. Když jsem hledal bydlení, tak jsem si hned říkal, taková osobnost, která podpořovala hudebníky, to by bylo skvělé. Jenže tenkrát chtěli 650 000 korun, a když jsem se jel podívat, tak jsem si uvědomil, kolik by stála rekonstrukce, a na to jsem neměl.

Vy jste se podle všeho v Přešticích usadil navždy?

Já už tu mám i hrob. Deset let ho platím, je to hned vedle brány při vchodu na hřbitov. Tohle je mé nejšťastnější období života. Jednak mám občas zajímavou práci, mám volnost, tady zůstanu. Když jsem hrob kupoval, tak ta žena z úřadu povídá, že u té brány je málo místa. Já na ni, mně to nevadí. Já v hrobě cvičit nebudu. Já si tam chci opravdu odpočinout (*smích*).

Na tom hrobě je už ale dneska nápis „Nic nám na světě nepatří, jenom čas“.

Dřív tam byl pohřbený nějaký adjunkt, datum úmrtí 1905. To jsem nechal vybrousit a dát tam ten citát. Mám ho rád. Ať si to každý přečte, kdo z hřbitova odchází. Aby se zbytečně nehandrkoval, aby se snažil usmívat a užíval si život.

*Lubomír Smatana
reportér Českého rozhlasu*

SLOVO STAROSTY

Dokončení ze str. 1

V samotném závěru mi dovoluete pozvat Vás na Přeštické pivní slavnosti spojené s Dožínkami Plzeňského kraje, které se konají 5. září 2015

a doprovodí je bohatý kulturní program, kde samozřejmě nebude chybět ani kvalitní občerstvení.

*Mgr. Karel Naxera
starosta*

Setkání rodáků v Roupově

„*Cestička k domovu známé se vine, hezčí je, krásnější než všechny jiné.*“ Tahle slůvka se možná honila hlavou rodákům, které opět po pěti letech pozval OÚ Roupov v předpouťovou sobotu 25. července do jejich rodiště. Z dvou seti pozvaných jich dorazila polovina. Na každého rodáka čekaly drobné dárky a občerstvení – krehlebský koláč a káva. Po slavnostním zahájení se mohli zúčastnit pouťové mše

v kapli sv. Anny, prohlídky hradu s průvodcem, zhlédnout výstavu fotografií nebo drezúru koní v areálu rodinné farmy, osvěžit se v koupališti nebo si poslechnout koncert dechové hudby Horalka na návsi u rybníka. Stejná kapela hrála i večer při taneční zábavě. Krátký déšť nikoho neodradil a dobrá nálada vládla až do noci.

*Mgr. Hana Pechová
OÚ Roupov*

Prohlídka hradu měla opět velký úspěch.

Slavnostní zahájení v sále hostince.

Při koncertě dávali všichni přednost stínu. Foto Radek Vavřík

Nahlížíme do nové „Zelené Hory“

Třetí letošní vydání vlastivědného sborníku „Pod Zelenou Horou“ otevírá medailonek, věnovaný osobnosti bývalé učitelky výtvarného oboru ZUŠ Přeštické Evy Pilátové. Našimi novými spolupracovníky se stali odborníci z pracoviště Státního oblastního archivu Plzeň v Klášteře u Nepomuku. V první části obsáhlejšího příspěvku čtenářům odkrývají zajímavosti kolem tzv. typářů, neboli úředních pečeti velkostatků na někdejším Politickém okresu Přeštickém. Jde o oblast, kterou se zatím zabývalo jen velmi málo badatelů. S letošním dvojitém výročí Jakuba Jana Ryby souvisí zkoumání přeštických kořenů jeho rodiny po straně matky Rozálie Magdaleny Karníkové. Zaměřil se na ně Roman Tykal. Rok 2015 byl vyhlášen Rokem sokolské architektury. Česká obec sokolská tak chce upozornit na velmi specifickou kapitolu české architektonické tvorby, nemající ve světě obdoby. Jako jeden z velmi dobře zdokumentovaných příkladů může sloužit i historie

výstavby sokolovny v Přešticích, jejíž současná podoba vznikla díky invenci sokolského architekta Františka Krásného. Soumrak nebo renesance okrašlovacích spolků? Tak se ptá v titulku své úvahy RNDr. Eva Heřmanová a připomíná nejen konkrétní zásluhy těchto spolků o vzhled měst Přeštické, Blovice a Nepomuku před cca 100 a více lety, ale i snahy jejich nově vznikajících následovníků (Zkrášlovací spolek Ptenín a další). A konečně výsledky projektu spolupráce Otevíráme poklady venkova předkládají na stránkách časopisu jeho manažerky ing. Hana Bouchnerová a Mgr. Martina Hanzlíková. Jsou jimi tři nově otevřené regionální expozice – na zámku ve Pteníně, v Pouskově mlýně v Mešně a ve špejcharu v Chocenickém Újezdě, které se mohou stát lákavým cílem vašich poprázdňinových výletů. Zrcadlo místní kultury přináší vzpomínku na všestranného mistra šitěce Zdeňka Peprného ze Ptenína

Věra Kokošková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Blahopřejeme k životním výročím.

VÝROČÍ (červenec)

81 let

Jana BEZDĚKOVÁ
Vladimír MATÍK
Anna ARCHMANOVÁ
Marie BROŽOVÁ

82 let

Stanislava PARTYNGLOVÁ
Václav BENEŠ
Marie MRSKOŠOVÁ

84 let

Jaroslav VANĚK
Jaroslava KASLOVÁ
Bohumil MAŇAS
Marie NETRVALOVÁ
Marta HŘEBCOVÁ

86 let

Marie FREIOVÁ

89 let

Marie TOMKOVÁ
Božena HRUBÁVšem oslavencům přejeme
hodně zdraví a pohody do dal-
ších let.

VÝROČÍ (srpen)

81 let

Zdeňka PLAŠKOVÁ
(Skočice)
Zdeňka HERALOVÁ
Milena TOMÍŠKOVÁ
Marie VALEŠOVÁ

82 let

Jarmila ŠTÝSOVÁ
(Skočice)

83 let

Věra NOHEJLOVÁ

84 let

Milada KŘENOVÁ
(Skočice)

86 let

Marie KŮSTKOVÁ
Bohumír JANČA
František ANDRLÍK
Václav REITSPIES

87 let

Věra MAŇHOVÁ

88 let

Marie NAXEROVÁ

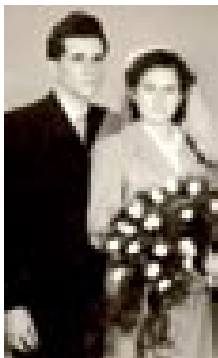
88 let

Josef KOTOUS
Marie PLOCAROVÁ

ÚMRTÍ (červen)

Libuše LUKÁŠOVÁ (1934)
Jaroslav STEHLÍK (1927)
Marie SIMBARTLOVÁ (1937)
Jana ŠIZLINGOVÁ (1932)
Libuše STEHLÍKOVÁ (1930)

ÚMRTÍ (červenec)

Marie TOMKOVÁ (1926) – Zastávka
Jana VOLFOVÁ (1932)
Miroslav SOUKUP (1948)
Benjamin KOCIÁN (2015)Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.
matrika MěÚ PřešticeDIAMANTOVÁ SVATBA
manželů ČENKOVÝCHDne 13. srpna oslavili společných 60 let
manželé

Ladislav a Marie Čenkovi

z Přeštic. Před šedesáti lety manželé Čen-
kovi nastoupili společnou cestu životem
bohatí vzájemnou láskou, úctou, sympatií
a pochopením jednoho k druhému. Tak
plynula léta, desetiletí, život šel v rados-
tech i starostech a dnes máme všichni
radost, že mohou sklízet ovoce svého
životního díla. Ve zdraví a spokojenostiuprostřed svých dětí, vnoučat a pravnoučat v klidu oslavit své
šťastné výročí. V krásném podzimu života se jim jejich nejbližší
snaží láskou splácet všechno, co pro ně vykonali. Přejeme Vám,
vážení manželé Čenkovi, abyste i další společná léta prožili ve
zdraví, štěstí, lásce, klidu a spokojenosti.2. polovina června
a 1. polovina červenceBLAHOPŘÁNÍ
k 80. narozeninám80. narozeniny oslavili
pan' Zdenka BENDOVÁ
pan Jiří NAZAROV
(Zastávka)
pan' Jana PLEŠROVÁ
pan Pavel KUTKA
(Žerovice)BLAHOPŘÁNÍ
k 85. narozeninám85. narozeniny oslavili
pan' Marie ŽIŽKOVÁ
pan' Dorota BEČVÁŘOVÁ
pan Miloslav FOŘTBLAHOPŘÁNÍ
k 91. narozeninám91. narozeniny oslavila
pan' Jana KOLENOVÁVážení jubilanti, blahopře-
jeme Vám a přejeme Vám do
dalších let pevně zdraví a dal-
ší dlouhá léta života v úctě
a pochopení všech, kteří jsou
Vám blízcí. Děkujeme Vám
za všechno, co jste vykona-
li. Věřte, úcta k člověku není
a nemůže být přežitkem. Váží-
me si starší generace svých
spoluobčanů.

matrika MěÚ Přeštice

2. polovina července
a 1. polovina srpnaBLAHOPŘÁNÍ
k 85. narozeninám85. narozeniny oslavil
pan Josef BROŽBLAHOPŘÁNÍ
k 90. narozeninám90. narozeniny oslavil
pan Vladimír ŠÁRABLAHOPŘÁNÍ
k 91. narozeninám91. narozeniny oslavila
pan' Ludmila
ČERMÁKOVÁ

inzerce

MARTIN ŽENÍŠEK

sídlo: areál Agro a. s. (ACHP)
K Cihelně 1126, Přeštice

Zemní práce

- traktorbagrem JCB 3CX
- minibagrem Bobcat 3T

- dopravu A31 kontejnerem

Výkup železného šrotu
a barevných
kovů.E-mail:
zenisek.martin@seznam.cz
Tel. 777 31 52 54Tak vypadala Komenského ulice v Přešticích koncem května
před dokončením.
Text a foto Ing. Jiří BělNejlepší transparent
pro sportovce je z PřešticZákladní škola Josefa Hláv-
ky zvítězila v soutěži hejtmana
Plzeňského kraje o nejvýstiž-
nější a nejzajímavější trans-
parent podporující sportovce
Plzeňského kraje na LODM
2015 a získala dotaci ve výši
dveřet tisíc korun. Poděková-ní patří nejen fandícím žákům,
ale i rodičům (pí Mirka Šty-
chová, pí Eva Tušková ml.),
kteří se na vymýšlení textu
a výrobu transparentu podíleli.

Mgr. Petr Fornouz

ředitel ZŠ
Josefa Hlávky Přeštice

Vzpomínka na MARTU ČERMÁKOVOU

U příležitosti začátku nového školního roku
chceme vzpomenout na výjimečnou ženu, učitel-
ku, pan'

Martu Čermákovou,

která se věnovala výuce hudby na naší škole.
Dne 7. července 2015 by se byla dožila 60 let. V září roku 1990
nastoupila do naší Základní umělecké školy, vyučovala hru na
klavír.Začátek školního roku, jak si vzpomínám, byl vlahý, teplý den
pozdě letního období, Marta svítila jako sluníčko a těšila se na
příjemný kolektiv. Byla velmi všestranná, kromě hudby měla
zájem o cizí jazyky, tlumočila do němčiny a angličtiny a vždy,
když bylo potřeba, své znalosti využívala pro potřeby naší ško-
ly. Kromě klavírní výuky působila jako doprovodka různých
nástrojů, jak houslí, tak nástrojů dechových. Zúčastňovala se
všech klavírních soutěží. Spolu jsme například byly v celostát-
ním kole klavírní soutěže v Pardubicích, kde s velkým zájmem
poslouchala všechna vystoupení a u každého hráče si pro sebe
psala poznámky.Tichá, skromná, nikdy nikoho neurazila ani nepomluvila,
taková byla Marta. Pak přišla nemoc. Do té doby zvládala vše,
jak klavírní výuku, tak i výuku v jazykových kurzech. I při své
nemoci žila s nadějí, s nadějí neobvyklou, s nadějí pro život i pro
hudbu. Bohužel boj s nemocí prohrála a 28. ledna letošního roku
zemřela.Věnujme jí, prosím, tichou vzpomínku nejen jako naší kolegy-
ni, ale i jako milému a upřímnému člověku.

za kolektiv ZUŠ

Emílie Parlásková

Svatovojtěšská stezka
v pořadu na ČT 1V Rebcově ulici před ka se sv. Vojtěchem oko-
evangelickým sborem byla lím Přeštic. Tato událost
26. dubna 2015 slavnost- byla zveřejněna v pořadu
ně otevřena naučná stez- ČT 1 Toulavá kamera.Z natáčení pořadu Toulavá kamera s námětem Svatovojtěšská
stezka v okolí Přeštic. Pořad byl vysílán na programu ČT 1.
Text a foto Ing. Jiří BělV rámci letošních kulatých výročí narození a úmrtí přeštic-
kého rodáka Jakuba Jana Ryby byla uspořádána 1. června
slavnost v blízkosti pomníku pod přeštickým kostelem. Pamět-
ní deska byla odhalena 2. června 1935, před osmdesáti lety.
Text a foto Ing. Jiří Běl

září 2015

• 4. 9. 2015

Rampelníkova lest

Velká hra ve městě

Čas konání: 17.00 hodin

Místo konání:

Městský park – start

Vstupné: zdarma

• 5. 9. 2015

Přeštické pivní slavnosti,

Dožínky Plzeňského kraje

Duo harmoniky Pospíšilovi, Dechový orchestr a mažoretky při ZUŠ Přestice, Vozembach Dobřany, Anna K., Extra Band Revival, Sto zvířat, Turbo, Agnes Rock

Čas konání: 11.00 hodin

Místo konání:

Masarykovo náměstí Přestice,

Městský park

Vstupné: zdarma

• 11. 9. 2015

Taneční 2015

Úvodní lekce kurzu tance a společenské výchovy, módní přehlídka

Čas konání: 19.00 hodin

Místo konání: velký sál KKC

Vstupné: 1400 Kč

• 13. 9. 2015

Dny evropského dědictví

10.00-12.00 a 14.00-17.00 hod.

prohlídka interiéru kostela i s restaurovanými barokními svícny, odborný komentář zajišťuje Spolek pro záchranu historických památek Přesticka

Místo konání:

kostel sv. Ambrože Vícov

Vstupné: zdarma

• 13. 9. 2015

Haydnovy hudební

slavnosti – Přestice

Michal Novenko – varhany (J. S. Bach, J. K. Kuchař, J. F. N. Seger, J. Haydn)

Čas konání: 18.00 hodin

Místo konání:

kostel NPM Přestice

Vstupné: zdarma

• 16. 9. 2015

Poradna pro ZTP

a postižené

Čas konání: 9.00-12.00 hodin

Místo konání:

konferenční sál KKC

Vstupné: zdarma

• 16.-22. 9. 2015

Týden mobility

Zdravé město Přestice

Vstupné: zdarma

• 19. 9. 2015

Koncert d moll

pro housle a orchestr

Světová premiéra koncertu pro housle a orchestr. Ani za Rybova života nebylo hráno. Sólový part zahraje koncertní mistr České filharmonie pan Miroslav Vilímc, zahraje orchestr Harmonia Praga, dirigentem bude pan Štefan Britv'k

Čas konání: 18.00 hodin

Místo konání: velký sál KKC

Vstupné: 250 Kč

• 24. 9. 2015

Kaťatákova abeceda

slušného chování

– školní představení

Veselé a výpravné představení s písničkami o základech etikety dětí, dospělých a špendlíků... Pod odborným dohledem PhDr. Ladislava Špačka napsal Honza Vávra.

Hrají: Krejčík Honza Zavírací Špendlík Nesmyslík Jehelníček Puf, délka představení: 50 minut

Čas konání: 8.30 a 10.00 hodin

Místo konání:

velký sál KKC

Vstupné: 50 Kč

• 25. 9. 2015

Láska ve strunách

Ženský pěvecký sbor Carmina, hosté K. Macálka, František G. Drápal, stolová úprava. Vstupenky v prodeji na m'stě před koncertem od 18.00 hodin

Čas konání: 19.00 hodin

Místo konání:

sokolovna Přestice

Vstupné: 100 Kč

Světová premiéra Rybova...

Dokončení ze str. 1

Víc hudby
a méně papíru

Životopisec J. J. Ryby hudební historik Jan Němeček považoval tento houslový koncert za nejlepší koncertní skladbu, která vznikla v tomto období v Čechách. „Jsem přesvědčen, že je lépe přinášet skladatelův hudební odkaz do koncertního života, než pouze pořádat lokální výstavy či jiné teoretické počiny,“ říká Britvík.

Nastudování sólového partu pro světovou premiéru v Přes-

ticích se ujal dlouholetý koncertní mistr České filharmonie Miroslav Vilímc, který se přípravou zabývá už několik měsíců. „Je obdivuhodné, že Ryba působící v Rožmitále byl schopen vytvořit takto pozoruhodné dílo, které svým významem a skladatelskou vyspělostí výrazně převyšuje jeho české hudební současníky,“ uzavírá Štefan Britvík, který před přeštické obecní předstoupí v roli dirigenta.

Eubomír Smatana
reportér Českého rozhlasu

Český zahrádkářský svaz
ZO Přestice

ZO ČZS Přestice moštuje ovoce od 5. září do 7. listopadu 2015, tj. vždy v sobotu od 8 do 10 hodin, v moštárně Stachova č. 209, Přestice. Cena za 1 kg umytého ovoce je 3 Kč. Moštuje se do vlast-

ních nádob, vylisovanou šťávu si každý odveze sám. V případě většího zájmu se moštuje do uspokojení posledního přítomného zájemce.

Ing. Jan Kovářík
předseda ZO ČZS

Zábavné odpoledne
pro koledníky

Jako každoročně připravila Farní charita Přestice pro koledníky a ostatní dobrovolníky Tříkrálové sbírky pro potřebné 20. 6. 2015 od 15.00 hodin zábavné odpoledne, na které pozvala nejen Přeštické, ale i ze všech obcí, kde se lednová Tříkrálová sbírka konala. Různé zábavné hry a soutěže s nářadím pro mladší i starší děti se odehrávaly v hezkém a klidném prostředí na farní zahradě za kostelem Nanebevzetí Panny Marie v Přesticích. Od rána pořadatelé sledovali počasí, ale našťastí se kolem 14.00 hodiny obloha vyjasnila a akce se mohla konat v plném rozsahu venku a nebylo nutné využít přípra-

vený náhradní program. Večer si všichni mohli pochutnat na vlastnoručně opečených špekáčkách.

I když účast koledníků a ostatních dobrovolníků nebyla z důvodu konání mnoha akcí jiných organizací tak velká jako v předchozích letech, děti se mohly vyřádit v přírodě, předvedly svoji obratnost, šikovnost a nerady se loučily, když se blížil závěr akce.

Členky a členové farní charity měli opět kontakt se svými dobrovolníky a poděkovali jim za ochotu a nasazení v dobrovolnické činnosti.

Marie Sedláčková
koordinátorka TS
na Přesticku

První anglický příměstský
tábor byl úspěšný

Letošní první anglický příměstský tábor měl 29 účastníků. Děti byly rozděleny do dvou skupin dle úrovně znalosti aj. První skupina byla pod vedením Martiny Míškové za asistence Roberta Míška a Kateřiny Kaslové. Druhá skupina pokročilých byla pod vedením Dariny Švajcrové za asistence Kristýny Kaslové. Každý den jsme se společně přivítali několika písničkami a poté probíhal dopolední program anglické výuky. Písničky střídala konverzace, tematické scénky a hry v anglickém jazyce. Velká horka jsme dětem zpřijemňovali zmrzlinou, o kterou si požádali všichni anglicky. V úterý jsme uskutecnili návštěvu Domu histo-

rie Přesticka, kde bylo uvítání v anglickém jazyce. Dalším programem bylo promítání anglické pohádky na velkém plátně místního kina. Svačiny dětem zpestřila jedna z maminek, která upekla borůvkový koláč a také tvarohové a povidlové buchty. Děti si velice pochutnaly. Závěr tábora bylo formou maskární zábavy, střídaly se čarodějnice, baletky, fotbalisti, upíři, tanečnice a další. Závěrečné odpoledne bylo v režii Heleny Hodanové a tance.

Doufáme, že se první ročník anglického příměstského tábora všem líbil a těšíme se na setkání v dalších letech.

Darina Švajcrová
lektorka kurzu

Kam na výlet

PROGRAM NA MĚSÍC
ZÁŘÍ
2015

5. 9. SO:

PŘES VELKÝ BÍTOV

Vlakem z Přestic 8.43 do Bezděkova (9.24). Zpět z Janovic 15.47 do Přestic.

TRASA: Bezděkov – Koryta – Tetětice – Velký Bítov – Struhadlo – Soustov – Plešiny – Spüle (U Kolumbuse) – Janovice

(14 km vede F. Vokáč)

11. 9. PÁ: Z DOBRÉ

VODY PŘES PAŠTĚ

Odjezd z Přestic 7.29 do Železných Rudy (přestup) (9.11), ze Železných Rudy bus 9.29 do Dobré Vody (10.08). Zpět 15.15 bus z Rejštejna do Klatov (16.20), z Klatov vlak 16.46 do Přestic.

TRASA: Dobrá Voda – Pustina u Babylonu – Stodůlky – Zadní Paště – Přední Paště – údolím Otavy – Rejštejn

(16 km vede J. Hanzlíčková)

18. 9. PÁ:

PŘÍRODNÍM PARKEM
OBERER BAYERISCHER
WALD

Vlakem z Přestic 7.29 do Nýrsky (8.22), z Nýrsky bus 8.28

do Lam INFO (8.59). Zpět ze Železných Rudy Alžbětína (16.45) 17.29, 19.28 do Klatov, z Klatov 18.06 do Přestic.

TRASA: Lam – Thurnstein – Berhäuser – Eggersterg – Lohberg – Oberhaiderberg – křižovatka tras – Lohberg – Scheiben – B. Eisenstein

Pojištění a eura

(18,5 km vede V. Řežábek)

25. 9. PÁ: NS BŘASY

Vlakem z Přestic 7.14 do Plzně, z Plzně 8.15 do Chrástu. Zpět ze Stupna 15.06 do Chrástu, z Chrástu 15.29 do Plzně, z Plzně 16.11 do Přestic.

TRASA: Chrást – Smědčice – bus 10.13 do Všence Stupna – Bašta – Zámeček – Amerika – rozhledna na Vrších – Stupno

(14 km vede V. Čermák)

PROGRAMOVÁ SCHŮZE SE KONÁ VE VELKÉ KLUBOVNĚ HOTELU SPORT ve čtvrtek 24. září 2015 v 17.00 hodin.

Změna programu vyhrazena!

E-aukce energií – 16. září
– město Přestice

Sdružené e-aukce se mohou účastnit občané, firmy, živnostníci, SVBJ (společenství vlastníků bytových jednotek). Přihlásit můžete jakékoliv odběrné místo na území ČR (chatu, chalupu či byt v jiném městě).

Předmětem aukce jsou silová elektřina, zemní plyn a stálý měsíční plat u obou komodit.

Garantovaná úspora pro nové klienty je minimálně 9 % oproti hodnotě finančního objemu roční spotřeby energie (silová elektřina, zemní plyn a stálý měsíční plat) vypočteného dle Vámi dodaného ročního vyúčtování za předchozí fakturační období.

Klientům, kteří se již účastnili elektronické aukce a jejich odběrné místo využívá zvýhodněných cen, garantujeme, že vysoutěžená cena za silovou elektřinu či komoditní složku zemního plynu nebude vyšší než cena z dodaného ročního vyúčtování za předchozí fakturační období.

Sběr podkladů: 25. 8. - 9. 9. 2015

Termín e-aukce: 16. 9. 2015

Výsledky e-aukce Vám budou sděleny písemně nebo telefonicky.

Podpis smluv s vítězným dodavatelem – smlouvy budou zaslány na kontaktní adresu během měsíce října.

Pro přihlášení stačí předložit následující dokumenty:

- kopii platné smlouvy na plyn/elektřinu (včetně aktuálních dodatků)
- kopii ročního vyúčtování plynu/elektřiny (souhrnná faktura s detailním rozpisem vyúčtování)
- číslo SIPO nebo číslo účtu, ze kterého platíte zálohy

Výhody e-aukce:

- získání velmi výhodné ceny na trhu
- zafixování této ceny po celou dobu trvání smlouvy (24 měsíců), dodavatel nemá možnost cenu měnit
- výrazné snížení měsíčního poplatku za odběrné místo
- účast v e-aukce je zcela ZDARMA
- zajišťujeme pro občany 100% administrativní servis
- garance úspory (v případě nižší úspory je přechod k novému dodavateli na rozhodnutí občana)

Přihlásit se můžete:

- na tel. 281 866 510
- e-mailem: obcane@a-tender.cz
- www.setrime-lidem.cz (v pozn. uveďte **prestice**)

inzerce

přijmu střihačku
sériové výroby
(stříhání pracovních oděvů)

Pronájem bytu možný.
Tel. 604 201 609

DŮM HISTORIE PŘEŠTICKA
www.dumhistorie.cz

PŘÍZEMNÍ VÝSTAVNÍ SÁL:

Hračky a hrátky cestou časem zpátky

– výstava je prodloužena do 4. 10. 2015

PODKROVNÍ VÝSTAVNÍ SÁL:

5. 9. - 4. 10. 2015

Hlubiny

Obrazy přeštické rodačky Jany Vopalecké (Šertlové)

Farní charita Přestice zve klienty do:

**PORADNY PRO OSOBY
SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM
A SENIORY**

konané: 16. 9., 14. 10., 18. 11. 2015
v Kulturním a komunitním centru Přestice
(vchod z Jungmannovy ulice) – viz leták v KKC

Kontakty:
Centrum pro zdravotně postižené Plzeňského kraje.
tel. 377 440 854, mob. 775 786 001
hrdlickova@czppk.cz
Kulturní a komunitní centrum Přestice.
tel. 607 260 106, 723 831 343

Poradna je financována z Tříkrálové sbírky farní charitou Přestice

Letní slunovrat 2015 v Dolní Lukavici

Dne 21. 6. se v Dolní Lukavici konala Oslava letního slunovratu, svátek míru, klidu a hojnosti života, který probíhal podle tradic našich dávných předků Keltů. Na spolupráci se podílela Čajovna „Sedmé Nebe“ Přestice manželů Lexových a Dámský klub z Dolní Lukavice. Oslavu jsme zahájili jógou Pozdravem slunci a pak jsme si společně

pletli věnečky, zdobili mís- to květinami, stužkami nebo malovali na obličej, pletli si copánky. Také jsme se všichni podíleli na slavnostní hostině, každý přinesl nějakou dobrotu. Děti si mohly vymalovat sluneční mandaly a napsat vzkaz vděčnosti, za co děkují slunci. V průběhu oslavy bylo možné si zahrát i keltské silové hry. Házelo se balvanem o nejdelší

hod a diplom v dětské i dospělé kategorii, přetahovalo se lanem, chlapi si dávali páku nebo jsme si ukovali keltský amulet. Nálada byla skvělá, bavili se děti i dospělí. Slavnostním průvodem jsme se za zvuků bubnů na chvíli přemístili k řece a z mostu jsme vhodili do vody společný věnec. Do ohýnku jsme pak vhodili symbolicky bylinky a žáda-

li o očištění a pozhánání. Na závěr jsme si zabubnovali a děti nám zazpívaly připravené písničky. I když se nám celé odpoledne honily mraky nad hlavou, počasí vydrželo a akce se vydařila až do konce. Děkujeme všem, kteří něčím přispěli, ženám z klubu za krásně vytvořené věnečky a zvláště manželům Divišovským za pomoc a vstřícný přístup ohledně technických věcí. Příští rok se budeme opět těšit a určitě připravíme ještě další překvapení či zážitkové hry.

Štěpánka a Jiří Lexovi

Než přijeli táborníci...

Na začátku to byla obyčejná posekaná louka u Chlumec- kého mlýna. Z jedné strany potok, z druhé mlýnský náhon. A zde měl prvou prázdninovou neděli stát hotový tábor schopný přijmout junáky přeštického střediska JUDr. Bečváře, aby zde strávili čtrnáct dnů pod stany.

Postavit během dvou dnů celý tábor není jednoduché. „Co sem jezdíme, máme tady ve mlýně celou dobu výborné parťáky. Můžeme si tady přes rok nechat uskladněné veškeré dřevo, pod- sady, podlážky, skříňky. Z Přeš- tic vozíme plachty a zbylý mate- riál,“ popisuje začátek tábora Petr, jeden z mála, který od devadesátého roku nevynechal jediný tábor. „Jsme asi jedni z posledních mohykánů, kteří staví takto klasicky. Přijedeme na zelenou louku, postavíme tábor a po čtrnácti dnech po nás zůstanou jen vyšlapaná místa. Ta nějaký čas budou ukazovat, že tady někdo tábořil,“ dopl- ňuje.

Jako první vyrostlo na lou- ce v pátek vpoledne několik „hangárů“, budoucí kuchy- ně, jídelna, sklad. V sobotu bylo samozřejmě nejprve nutno vše navozit ze mlýna. Pak se postupně kompletova- ly jednotlivé stany, usazovaly „kadibudky“, zabudoval ozna- movatel, dobře upevnil stožár. Hodně času zabrala stavba dvou tee-pee. A samozřejmě nejdůležitější bylo dokončení kuchyně, sklípku na potraviny. A hlavně kamna, aby dobře „táhla“. Dobře fungující kuchy- ně, dobře uvařeno a tím pádem

splnění táborníků, to je velká část úspěchu správného tábora.

„V sobotu jsme museli udělat maximum věcí, v neděli do- poledne jsme už spíše jen uklízeli a dodělávali drobnosti,“ přib- ližuje další postup Tereza, hlavní vedoucí tábora. „Je třeba poděkovat těm několi- ka málo rodičům, kteří přijeli a byli ochotni pomoci, aby pro děti bylo vše včas připraveno. Pěkně si tady s námi junáky mákli.“

První týden u Chlumec- kého mlýna strávilo čtyřicet tábor- níků, na druhý týden přijelo ještě devět „šmoulů“, předško- láci, kteří se s činností v oddíle seznamují a postupně přechá- zejí mezi světlušky a vlčata. A dospělých bylo na celou „junáckou smečku“ osm. (Šat)

Při stavbě tee-pee hodně dlouho trvalo než základní tyče byly správně rozmístěny, aby plachta šla dobře natáhnout, a také správně umístěné kouřové chlopně, protože ve správném tee-pee se i zapaluje oheň.

Přeštický kostel slaví 240 let své existence

Jak známo, rok 2015 je pro Přestice plný významných výročí. Dne 8. dubna jsme si připomněli dvousté výročí úmrtí, 26. října si pak připome- neme dvousté padesáté výročí narození možná nejvýznamně- šího přeštického rodáka Jakuba Jana Ryby (1765-1815). Dne 13. prosince uplyne čtyřicet let od chvíle, kdy se v přeštickém Klubu SSM (bývalém Stable Clubu) uskutečnil hudební večer, na němž Ivan Martin Jirous vystoupil s programem a hudebními ukázkami z tvor- by českého undergroundu, což vedlo k režimním repre- sím známým jako Přeštický případ. A neméně významné jubileum slaví letos 17. září i přeštický chrám Nanebevzetí Panny Marie.

Pokud si však položíme otáz- ku, co přesně v případě přeš- tického kostela slavíme, není odpověď tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. Před 240 lety totiž nebyl kostel ani vysvěcen ani úplně dostavěn. Ale připomeňme si, co se tehdy vlastně stalo.

Datum 17. září nebylo v roce 1775 zvoleno náhodou. Šlo o třetí neděli v září, což byl termín největší slavnosti přeš- tického bratrstva sedmi boles- tí Panny Marie pod černým škapulířem a sv. Barbory. To shromažďovalo přeštické oby- vatele, okolní šlechtu i další věřící a představovalo centrum barokního kultu obou přeštic- kých divotvůrkyní. Titulární slavnost přeštického bratrstva bývala každý rok hojně navště-

vována. Dne 17. září měl záro- veň 73. narozeniny kladrubský opat Amandus Streer (1756-1783), představitel tehdejší přeštické vrchnosti. Na toto dvojnásob významné datum byla tedy v roce naplánována slavnost uvedení do provozu nového kostela v Přestících a přenesení zázračného obrazu Panny Marie Přeštické ze sta- rého kostela do nového. Kvůli tomuto obrazu, jehož sláva se po západních Čechách rychle rozšířila, se kladrubští bene- diktini již v 1. polovině 18. sto- letí rozhodli starý gotický kostel v Přestících, který již kapacitně nevyhovoval, nahra- dit větším poutním chrámem podle plánů Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Stavba nové- ho kostela, s jejíž přípravou se začalo již na konci 30. let, se nakonec protáhla na celé čtvrt- století počínaje rokem 1750. V roce 1775 byl krom věží kos- tel dostavěn, vevnitř již stálo sedm mramorových oltářů, na dvou z nich však dosud chy- běly oltářní obrazy objednané u malíře Josefa Redlmayera, na čtyřech z nich pak scháze- la sochařská výzdoba. Pokud

byla vůbec plánována, zůstala nerealizována fresková výzdo- ba stěn uvnitř kostela. Koste- lu také dosud chyběly lavice a zpovědnice. Některé oltáře, jak se dá usuzovat z oltářních kamenů, dochovaných na oratoři kostela, posvětil opat Streer již v červnu 1775.

Ráno 17. září 1775 byla slav- nost zahájena bohoslužbou ve starém kostele, jehož větší část dosud stála vedle nového kos- tela a jenž dosud plně sloužil jako poutní svatyně. Po ní opat Streer benedikoval (požehnal) nový kostel. Benedikce koste- la byla nutná k tomu, aby zde mohly být slouženy bohosluž- by, a mohl ji provést každý kněz. S větším časovým odst- upem pak obvykle následovala konsekrace (posvěcení) koste- la, kterou směl vykonat pouze biskup. Teprve po posvěcení mohla být v kostele přechová- vána Nejsvětější Svátost.

V půl desáté dopoledne, za asistence dvaadvaceti vojá- ků, dvou desátníků a strážmis- tra z Koburského pluku, kteří byli posláni do Přestic, aby střežili pořádek a bráni- li tlačenci mnoha tisíc lidí shromážděných z okolních vesnic, vstoupil do starého kostela průvod kléru ve slav- nostních ornátech a pontifiká- lích. Z prelátů se zúčastnili: plzeňský arciděkan, opat kláš- tera ve sv. Janu pod Skalou, opat kláštera sv. Mikuláše na Starém Městě pražském, tepel- ský opat, chotěšovský probošt a plasský opat. Z oltáře byl sňat zázračný obraz, uzavřen

do stříbrného rámu a ve slav- nostním průvodu za zpěvu speciálně k této příležitosti složeného hymnu přenesen do nového kostela. Zde byl obraz vyndán, uložen do stří- brného a zčásti pozlaceného rámu, který nechal zhotovit A. Streer, a v němž se obraz nachází dosud, a vystaven na hlavním oltáři k veřejné účtě. Pak následovaly zpívané boho- služby a odpoledne se vzácní hosté sešli na novém probošt- ství k slavnostnímu obědu. Kromě zmíněných prelátů zde hodovali faráři z okolních farností a šlechta z okolních panství. Po obědě byly ve čtyři hodiny zazpívány slavnostní litanie a tím slavnost skončila. Tuto slavnost, kterou byl zahá- jen provoz nového přeštického kostela, připomíná dodnes datum, umístěné nad hlavním portálem kostela.

Kostel si však na vysvěce- ní musel počkat ještě dalších třicet let a na úplnou dostav- bu ještě mnohem déle. Teprve 7. srpna 1808 posvětil česko- budějovický biskup Jan Prokop Schaffgotsche děkanský kostel v Přestících i oltář Nanebevzetí Panny Marie, sv. Josefa, Killána, Jana Nepomuckého, Benedikta, svaté Anny a Barbory. Posvě- cení se pak každoročně slavilo 3. říjnovou nedělí. Věže chrá- mu byly po rekonstrukci kos- tela probíhající v 1. polovině 90. let dostavěny 20. května 1995. I v tomto případě slavíme tedy letos kulaté výročí.

Mgr. Michal Tejček
kronikář

Stavba kamen je jednou z nejdůležitějších věcí. Aby dobře táh- la, hrála, prostě aby se dobře vařilo.

VEDENÍ ÚČETNICTVÍ
DAŇOVÉ EVIDENCE
MZDY

Hana Sedláčková Bradová, DiS.

IČ: 64197883
Přichovice 300
334 01 Přestice

Tel. 725 815 830

E-mail: hanca.sedlackova@volny.cz

inzerce

Mikroregion Přestické rybníky

6. ročník fotosoutěže „PŘEŠTICKO VE FOTOGRAFII“

Soutěž je open ended pro všechny i děti, kteří rádi fotografují a chtějí si v ní podělit a své snímky. Můžete fotit celodílně, ze země i z výšky, panoramaticky, třídílně, celou a zúženou ... v našem regionu.

Soutěžní kategorie: 1. Život v našem regionu
a neofotografuje-li v našem regionu

2. Ostatní

kategorie: děti - věk do 15 let s trvalým bydlištěm na území MPR Přestického
dospělí - věk nad 15 let s trvalým bydlištěm na území MPR Přestického

fotografie: černobílé nebo barevné, minimální velikost 15x21 cm, maximální rozměr 20x30 cm, vytištěné na fotopapíru nebo zpracovaná fotolaboratoří
přihlášet do soutěže 1-3 své snímky

soutěžní fotografie zaslat: do 18. 9. 2015 na adresu: MPR Přestické, Masarykovo nám. 311 334 01 Přestice.

Vyhášení výsledků: 18. 10. 2015 na veništvi v přízemí Zámku historie Přestického
Výstava soutěžních prací v DNP bude od 18. 10. do 19. 11. 2015

Pravidla soutěže a přihlášovací formulář na www.presticka.cz
Kontaktní osoba: Miloslava Loudová tel. 603 810 622

Inaugurační slavnost Vracíme Zelené Hoře duši

Na fotografiích jsou zachyceni účastníci slavnosti „Navrácení duše Zelené Hoře“ v podobě nové sochy Panny Marie Zelenohorské z dílny sochaře pana Václava Česáka. Při této příležitosti si hlavní účinkující koncertu – paní Edita Adlerová (foto vpravo, v pozadí nová socha) – pozvala přeštickou Carminu (foto vlevo nahoře) a sopranistku paní Evu Urbanovou (foto vlevo dole).

Carmina zpívala na Inaugurační slavnosti na Zelené Hoře

Dne 3. 7. 2015 se konala na Zelené Hoře u Nepomuku Inaugurační slavnost, pořádaná Mikroregionem Nepomucko, obcí Klášter, Farností Nepomuk a městem Nepomuk u příležitosti „Navrácení duše Zelené Hoře“ v podobě nové sochy Panny Marie Zelenohorské z dílny sochaře Václava Česáka.

Hlavní účinkující koncertu, který se k této akci konal, mezzosopranistka Edita Adlerová si do svého programu „Ave Maria“ pozvala jako hosty sopranistku Evu Urbanovou a ženský pěvecký sbor Carmina z Přeštic. Ten doprov

vodil Editu Adlerovou ve dvou skladbách: „Ave verum...“ a „Panis Angelicus“ a samostatně pak vystoupil s písní „Salve Regina“.

Celý koncert sklídl veliký aplaus publika a nutno dodat, že se Carmina mezi takovými pěveckými osobnostmi, jako jsou sopranistka Eva Urbanová a mezzosopranistka Edita Adlerová, neztratila.

Ještě teď cítíme tu nádhernou atmosféru, kterou jsme díky paní Adlerové a pořadatelům mohli zažít, a co víc, přispět k ní i svým vystoupením.

Věra Petláňová
za Carminu Přeštic

Ženský pěvecký sbor CARMINA PŘEŠTICE

srdečně zve na

kytarový koncert

„LÁSKA VE STRUNÁCH“

který se uskuteční

v pátek 25. září 2015

od 19.00 hodin

v Sokolovně v Přešticích.

Jako hosté vystoupí

Karel Macolka a František Golik Orpól

ze skupiny Rangora - Plzeň.

Vstupné 100 Kč, sítelová úprava, občerstvení zajištěno.

Předprodej vstupenek před koncertem od 18.00 hodin na místě.

Opravené svícny z kostela sv. Ambrože ve Vícově

V nedávné době byly odborně opraveny dva památkově chráněné svícny z vícovského kostela. Svícny byly po dlouhou řadu let v havarijním stavu. Město Přeštice získalo tyto historické předměty od Římskokatolické farnosti Přeštice na základě darovací smlouvy v roce 2007. Jde o polychromované a zlacené dřevorezby z 18. století o výšce 1,75 metru. Dřevo svícnu bylo působením dřevokazného hmyzu v ně-ktých partiích silně poškozené, místy chyběly části řezeb, povrch byl lokálně opravován přemalbami a na mnoha místech též mechanicky poškozen. Během opravy, kterou prováděla restaurátorka akademická malířka paní RNDr. Nečásková, byla nejprve provedena konzervace a zpevnění dřeva, chybějící části pak byly vyřezány z lipového dřeva a spojeny s originálními korpusy. Následně byla obnovena původní povr-

chová úprava včetně zlacení. Na závěr byl povrch polychromie nalakován polomatným akrylovým lakem. Proměnu barokních svícnu nejlépe vystihují přiložené fotografie.

Oba barokní svícny si lze prohlédnout v atriu městské radnice, kam byly po opravě umístěny. Na své původní místo se svícny budou vracet jen příležitostně. Tou nejbližší příležitostí je neděle 13. září 2015 v době od 10.00 do 12.00 hodin a od 14.00 do 17.00 hodin, kdy bude kostel sv. Ambrože na Vícově otevřen všem zájemcům v rámci Dnů evropského dědictví. V této době si bude možné interiér kostela společně i se svícny prohlédnout, navíc s odborným komentářem zajišťovaným členy Spolku pro záchranu historických památek Přešticka.

Věra Lukášová
referent odboru kultury,
památkové péče
a vnitřních věcí

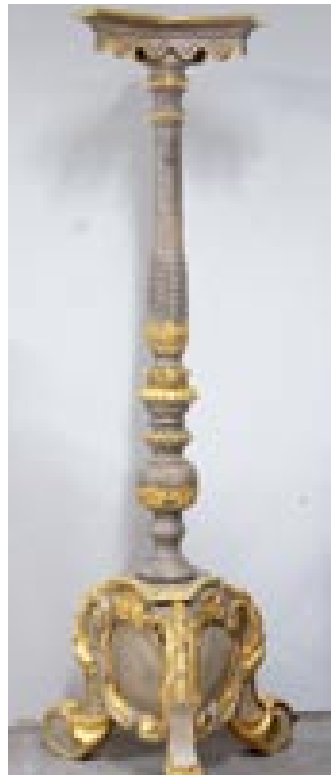

Foto RNDr. Milena Nečásková, ak. mal.

V červenci se evangelická fara zaplnila dětmi

Již tradiční letní tábor pro děti pořádá v polovině července evangelický sbor v Přešticích. Bezmála tři desítky dětí zde prožily týden naplněný letními aktivitami.

Letos nesl tábor název „Lev, čarodějnice a skříň“ podle stejnojmenné knihy britského spisovatele C. S. Lewise. Děti mohly od začátku do konce prožívat příběh čtyř sourozenců, kteří se náhle ocitli v zemi jménem Narnie. Musely čelit bílé čarodějnici, která zemi neprávem ovládala a společně s Aslanem, pravým vládcem Narnie, vybojovat slavné vítězství a vrátit tak zemi svobodu. K závěrečnému střetnutí však bylo třeba projít dlouhou cestu příprav, kterou provázela také neočekávaná zrada jedné z postav příběhu. Pro děti byly připravené různ

né hry, které jim umožňovaly nejen odhalovat jejich obdivování, bystřit smysly a podporovat zručnost, ale i lépe vstoupit do příběhu, který je táborem provázel. Jeden den třeba děti slavily Vánoce s opravdovým stromkem, dárky, které děti vyráběli pro své kamarády, i sněhem, kte-

rého pak bylo všude habaděj. Jindy putovaly na místo, kde pak přenocovaly pod širákem a během noční hry mohly prokázat svou statečnost. Tábor byl také plný tvoření, her i koupání, ke kterému vybízel krásné letní počasí.

Podle ohlasů dětí se tábor povedl a děti se v závěru tábo-

ra jen nerady loučily se svými kamarády.

Na závěr bych rád poděkoval vodákům z KČT Úhlava za zapůjčení lodí. Velký dík patří Městu Přeštice, které se významnou měrou podílelo na spolufinancování tábora.

Za evangelický sbor
Jan Satke, farář

Tábor na evangelické farnosti si užili necelé tři desítky dětí.

— inzerce —

Originální dárky
k různým výročím
a příležitostem

**KNIHAŘSTVÍ
PŘEŠTICE**

Tel. 603 251 022
www.knihar-bedrich.cz

Autoklempířství
Havlíčkovo nám. 274

- oprava vozidel po havárii
- oprava karoserie (koroze)
- nástřik spodků + dutin
- výměna + oprava výfuků

Tel.: 777 124 851

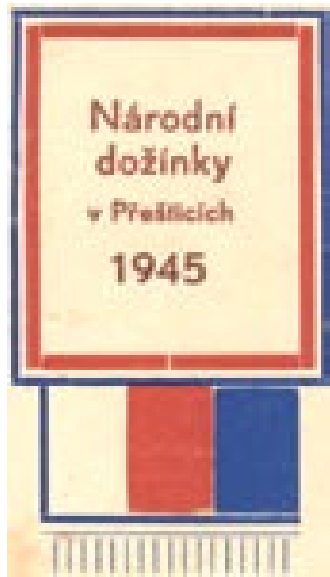
— inzerce —

Pro naši prodejnu v Přešticích hledáme nové kolegy

**ZÁSTUPCE VEDOUČÍHO
POKLADNÍ, PRODAVAČ**

- Penny Market je součástí úspěšné mezinárodní společnosti PENNY GROUP.
- 353** prodejen v ČR – přidejte se k nám do týmu!
- motivující finanční ohodnocení
- 1 týden dovolené navíc (5 týdnů)
- multisport karta
- stravečky
- Základní a jeho společenství je náš cíl! Pracujte s námi na techn. hodnotách!
- MÁTE ZÁJEM?
KONTAKTUJTE NÁS!**
- Tel.: 284 096 165
nabor@penny.cz
www.penny.cz

Tady vám, pane správce, neseme věnec, abyste věděl, že je žní konec

Dům historie Přešticka shromažďuje ve své databázi záznamy o dožínkách na Přešticku. Jde o útržkovité zprávy či výpovědi kronikářů, doplněné místními dožínkovými říkánkami a fotografiemi. Jednu z nejlépe dochovaných zpráv o dožínkách zachoval ve své knize Za vesnickými muzikanty pan František Pěchouček. Vypráví v ní o dožínkách v Lužanech podle vzpomínek své babičky, paní Anny Havránkové, která je zažila na panském dvoře Josefa Hlávky v Lužanech. Z pozůstalosti pana Pěchoučka jsme do muzejní sbírky získali originální záznamy lužanských dožínkových nářevů i říkánek, včetně studie a scénického zpracování dožínky, sepsaného Dr. Karlem Hlávkou.

Plzeňský kraj zvolil v letošním roce místem konání každoročních dožínkových slavností město Přeštice, přirozené centrum tradičně zemědělské oblasti jižního Plzeňska. Slavnost se bude konat v Přešticích v sobotu 5. září 2015.

Dožínky nebo také obžínky či dožatá jsou slavnostmi na ukončení žní. Byly slavěny ve všech zemědělských kulturách jako vyvrcholení namáhavé sklizně obilí a celoroční práce na poli. Byly zároveň příležitostí pro žence po společné dřině se pobavit na útraty hospodáře. Oslavy byly provázány řadou zvyků, lišících se krajově.

Pro možnost společné oslavy dožínky celé vsi i širší společnosti býval většinou určen společný termín oslavy, například na zářijový úplňk. Na panských dvorech, jaké byly v Lužanech a až do roku 1926 i v Přešticích, se dožínkám říkalo slavnosti věnce.

Dožínky ve Skašově.

Dožínková slavnost v Přešticích.

v den dožínky, se celá vesnice oblékla do svátečního. Ženy, mladá děvčata i děti do krojů, mládenci do bílých košil, tmavých kalhot (rajtek) a vysokých holínků. Slavnost začala průvodem návsí, tvořeným poslední fúrou obilí, kte-

rá se svezla z polí, mládenci na opentlených koních, ozdobených žebříčkem, na kterém se vezly ženy a děti i skupina žen – zpěvaček v čele s kecalem. Nechyběla muzika. Dopoledne se chodilo zpívat hospodářům i domkářům na dvůr. Každému se zaspívala písnička. Někde to byla oblíbená lidová píseň hospodáře nebo písnička o řemeslu majitele domku. Tančilo se s hospodářem a hospodyní, nechyběl přípitek a koláče. Hospodyně dostala dožínkovou kytičku a kecal poděkoval za snažení při žních.

Dochován je i zápis o dožínkách v roce 1948 v nedalekých Horušanech. Mladí připravovali slavnost v hostinci U Dvou kaštanů. Děvčata pletla dožínkové věnečky a z událostí, které se přihodily během roku, nacvičovala vtipné popěvky na každého hospodáře. Připravovaly se kroje, aby dožínkový průvod byl hodně pestrý. Ten se zastavoval postupně u jednotlivých hospodářů, opomenout se nesměl nikdo. Věnec dostala statkářka, ostatním hospodářům se předávala kytička. Květy předávaly dívky, které zároveň přijímaly dožínkovou peněžitou výslužku.

V knize Veselé chvíle v životě lidu českého se setkáte také s podrobným popisem dožínky v Soběšově. Autoru knihy, Čenka Zíbrta, zápis poskytl pan J. Kropáček.

V Přešticích je dochován zápis o dožínkách v kronice Obce baráčníků. Zápis píše Josefa Jančára zni: „Dne 13. srpna L. P. 1939 pořádala naše „Obec baráčníků v Přešticích“ slavnost staročeských obžinek dle autora univ. prof.

Dr. Čenka Zíbrta, které se odbyly na sokolském cvičišti v Přešticích. Při této produkci účinkovalo přes 60 krojovaných osob, za pomoci členů a členek tělocvičné jednoty a Sokola a některých členů zábavního a divadelního spolku Úhlavan. Režii vedl souseď V. Čtverák. Provedení dožínkové scény se dle veřejné kritiky velmi líbilo, vzdor tomu, že byla krátká doba k jejímu nacvičení, to pouhých 14 dní. V plné kázni a sebekázni účinkující osoby nacvičily úlohy ku zduaru provedení programu. Scéna byla opatřena mikrofony zesilovači, tudíž přítomné obecnost

jedna z nejlepších, které jsme dosud měli.“

Vzácným dokladem o konání dožínky v regionu jsou dochované klopinky. Přeštické muzeum uchovává klopinku z konání Národních dožínky v Přešticích v roce 1945, klopinku ze slavnosti Staročeských dožínky v témže roce z Horní i Dolní Lukavice a slavnosti Chodské svařby a dožínky z let 1947 a 1948 také z Dolní Lukavice.

Po roce 1948 pořádala dožínky zemědělská družstva. Zápis v přeštické kronice uvádějí, že místní JZD, vzniklé v roce 1957, pořádalo dožínky v roce 1958 a 1959, v roce 1960 se konaly v Přešticích okresní

Dožínkový průvod v Příchovicích.

průběhu scény doslovně rozumělo a odneslo si dobré dojmy. Po ukončení scény následoval koncert dechové hudby, kterou řídil kapelník Jahelka. Mezi tím se obecnost veselé bavilo a zábava ta byla zpestřena různými atrakcemi. K ukončení slavnosti byla pořádána dožínková taneční zábava ve dvoranách sokolovny, která za pěkného veselí trvala do ranních hodin. Tato slavnost „Staročeské obžínky“ byla

dožínky spojené s Mezinárodním družstevním dnem. Kromě kronikářských záznamů však žádnou další dokumentaci těchto událostí nemáme. Prosíme Vás tedy o zapůjčení fotografií či jiných dokumentů ze slavnosti dožínky v celém přeštickém regionu k jejich naskenování do muzejní sbírky Domu historie Přešticka.

Bc. Drahomíra Valentová
vedoucí Domu historie
Přešticka

Dožínky ve Skašově.

Dožínky Plzeňského kraje Přeštické pivní slavnosti

Přeštice 5.9.2015
Masarykovo náměstí
11:00 – 23:00

VSTUP ZDARMA

PROGRAM

Městský park

12:00 ukázkový dožínkový vřev a zdobení vozů
ochutnávky Regionálních potravin Plzeňského kraje
soubor Vozembach ZUŠ Dobruška

12:30 dožínkový průvod

Masarykovo náměstí

11:00 zahájení Přeštických pivních slavností a Dožínky Plzeňského kraje 2015
ocenění zemědělců Plzeňského kraje a studentů zemědělských oborů

11:30 Duo Harmonika Pospíšilovi

12:15 Dechový orchestr a mažoretky Bohemia ZUŠ Přeštice

13:00 předání dožínkového věnce hejtmankovi Plzeňského kraje
a dožínkové kytičky starostovi města Přeštice

13:20 soubor Vozembach ZUŠ Dobruška

14:00 ANNA K.

16:00 Extra Band Revival

18:00 Što zvířet

20:00 Turbo

22:00 Agnes Rock

Doprovodné aktivity

prezentace piv z více než 20 pivovarů
ochutnávky Regionálních potravin Plzeňského kraje
dětské atrakce (bez vstupného)

Otázky pro ředitele ZŠ J. Hlávky Přestice Petra Fornouze

Jak dlouho pracujete ve školství a jak dlouho ve funkci ředitele?

Ve funkci ředitele začínám třetí rok, ve školství pracuji od roku 1992, mimo období od roku 2002 do roku 2010, kdy jsem působil ve funkci uvolněného zastupitele ve funkci místostarosty a starosty a následně jsem pracoval v období 2010 až 2013 u soukromé firmy.

Mohl byste našim čtenářům přiblížit Vaši funkci, co vlastně děláte, čím se zabýváte, jaké máte úkoly?

Základní činností je zajistit organizaci celé školy a školských zařízení – školní družiny, včetně školní jídelny – jak personálně, tak materiálně a především organizačně. Což je především organizace výuky celého provozu. Rozsah činností je velice různorodý a jak se lidově říká „od hřebíku po lokomotivu“. Kromě hlavní činnosti řízení výchovně vzdělávacího procesu spadá do náplně správa a provoz budov, zařízení, revize všeho, na co se ve škole podíváte, sledování změn v legislativě, pracovní právní vztahy, koordinace akcí jak uvnitř organizace, tak navenek ve spolupráci s ostatními organizačními složkami a městem. K tomu je nutno přidat nezbytné školení a spolupráci s krajským úřadem a ministerstvem a samozřejmě neokonečné vyplňování a zasilání statistik a kontrolních výkazů. A samozřejmě shánění peněz, především z dotačních titulů. Za poslední dva roky se podařilo získat na vybavení více než 2,5 milionu Kč z dotací. To je asi ve stručnosti základ úkolů.

Co Vás těší na Vaší práci a co naopak považujete za její stinnou stránku?

Různorodost činností vás nutí být neustále v pohoto-

Radostí jsou určité úspěchy žáků v různých oborech

vosti. Stinnou stránkou je, že všeobecně vžitý náhled „za to může škola“ je bohužel stále pevně zakořeněný. A nesmím zapomenout na administrativu a prosazování různých „zdokonalení“ ze strany ministerstva a dalších orgánů.

Je něco, co byste ještě chtěl ve své funkci změnit?

Věcí je několik, ne všechny jsou realizovatelné v krátkém časovém úseku. Blíže nebudu konkretizovat. Základní směr ve spolupráci s novým vedením školy byl nastaven a další vývoj ukáže budoucnost. Jedním z mých cílů je nová vestavba šaten a zázemí v budově v Rebcově ulici.

Jak vidíte vývoj školy za posledních 10 let?

Škola si za posledních 10 let udržela vysoký standard jak ve výsledcích vzdělávání, tak i v materiálním vybavení. Do činnosti výrazně zasáhly změny v legislativě a různé návrhy koncepcí českého školství. Z mého pohledu ne vždy šťastné, což se děje i v současné době. Administrativa narostla všude geometrickou řadou.

Pracoval jste jako učitel, starosta, místostarosta a ředitel školy. Která práce Vás nejvíce naplňovala a proč?

Všechny mají jedno společné, a to práci s lidmi. Každá z předchozích prací mě napl-

Každá práce měla své radosti i stinné stránky

ňovala jiným způsobem. Podstatné bylo a stále je, že se daří realizovat vize, se kterými jsem do jednotlivých pozic vstupoval. Je třeba přiznat, že bohužel ne všechny, neboť o realizaci nerozhodujete sám. Z pohledu přímého výsledku mě nejvíce naplňovala práce učitele.

Kdy byla založena Základní škola v Přesticích?

Pokud máte na mysli postavení tehdy nové budovy školy v Rebcově ulici, a tím rozvoj novodobého školství v Přesticích, můžeme brát datum 12. září 1887 jako počátek. Počátky školství v Přesticích však sahají až k polovině 13. století. V nové budově Na Jordáně se začalo vyučovat od 1. 9. 1997.

Kolik má škola žáků, učitelů a ostatních provozních zaměstnanců?

Přesné číslo letošního školního roku budeme znát na začátku září. Ve školním roce 2014/2015 navštěvovalo školu 922 žáků, na škole vyučovalo 62 vyučujících včetně vychovatelek, 2 asistentky pedagoga a 23 provozních zaměstnanců, celkem 87 zaměstnanců.

Jaké zájmové kroužky nabízí škola pro žáky?

Jedná se sportovní kroužky, dětské sbory Skaláček a Skalaka, Přestické flétničky, keramický kroužek, cvičení z matematiky, lezectví, zdravotnický a dramatický kroužek. Velice úspěšný je školní atletický klub – ŠAK. Od loňského školního roku je nový kroužek anglického jazyka pro žáky od 1. ročníku

Má škola nadané žáky? V jaké oblasti a jakých soutěží se zúčastňují?

Škola má množství nadaných žáků jak ve sportu, tak v humanitních a přírodovědních oborech

Úspěchu dosahují v okresních, krajských kolech i na celostátní úrovni. Ve sportovní oblasti žáci dosáhli výrazných úspěchů v celostátním finále atletiky v Poháru rozhlasu, kde se družstvo mladších dívek umístilo na 2. místě, postup do celostátního finále vybojovali žáci z 1. stupně ve vybíjeně. Vyvrcholením byla nominace za Plzeňský kraj na Letní olympiádu dětí a mládeže, kdy bylo nominováno 7 žáků naší školy, což patřilo k největšímu počtu žáků z jedné školy v rámci celého kraje. Medailové úspěchy a k tomu vítězství v poháru hejtmana o nejvýstižnější transparent na LODM bylo příjemným zakončením školního roku.

Co se děje ve škole o prázdninách?

Spustí se závod s časem. Plánované opravy a rekonstrukce se musí stihnout v poměrně krátkém časovém úseku. O letošních prázdninách pokračovala rekon-

Všechny budovy prochází generálním úklidem

strukce dlažeb na chodbách a podlah ve třídách a školních družinách v Rebcově ulici, byla dokončena rekonstrukce střechy Na Jordáně,

Mgr. Petr Fornouz je ředitel Základní školy Josefa Hlávky Přestice. Naroděn v roce 1968 ve znamení Býka.

v obou budovách a školní jídelně se malovalo, dokončila se výměna sanitárních prvků. Na počátku prázdnin také vrcholí administrativní zakončení školního roku a na konci prázdnin vrcholí administrativní příprava nového školního roku.

Vzpomínáte si na svůj první školní den a na Vaši třídní paní učitelku?

Vzpomínám, je to jeden ze zlomových okamžiků v životě. Třídní učitelkou byla paní Jana Pecková.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte svůj volný čas?

Velkým koníčkem jsou lyžování a vodní turistika.

Co se Vám ve městě nejvíc líbí, kam rád chodíte?

Míst je několik. Ať už se jedná například o dominantu

Přestic nebo Městský park či parkovou úpravu Na Chmelnicích. A samozřejmě nesmím zapomenout na školský areál, který obdivují všichni, kteří ho navštíví. Je škoda, že nebyl realizován projekt výstavby bazény, neboť by významně rozšířil možnosti vyžití občanů.

Konkrétní nejoblíbenější místo nemám

Máte nějaké oblíbené rčení, přísloví, citát nebo aforismus?

Možná to v dnešní době diskuzí a vyjadřování se každého ke všemu, otevřenému světu, sociálních sítí a „přeprávníkovaného“ rozhodování, hledání spíše toho, proč to nejde, bude znít zvláště, ale... Všechno jde, když se chce.

Text a foto Milan Janoch

PŘEŠTICE PŘED 100 LÉTY

Kdybych se narodil před sto léty... v Přesticích

Uprchlíci

Hned na počátku války po otevření východní fronty působily boje v Haliči a počáteční vítězný postup Rusů mohutný příval haličských uprchlíků do Čech, především Poláků, kterým bylo třeba poskytnout přístřeší a zaopatření. Od 13. listopadu 1914 bylo v Přesticích ubytováno celkem 87 Poláků, nejvíce v hostinci Marie Čermákové a v domě B. Sachsla čp. 287, ale i na dalších místech. V celém okrese jich byla rozmístěna rovná tisícovka. A uprchlíků postupně přibývalo... Po otevření italské fronty proudili do rakousko-uherského vnitrozemí i katoličtí Chorvaté, jichž bylo v Přesticích a okolí asi 90. Podle časopisu italských uprchlíků z jihu „L'eco del Litorale“ hostily celé Čechy v létě 1915 celkem 11 405 italských uprchlíků... Obce měly ze zákona povinnost opatřit válečným uprchlíkům byt, topivo, světlo a zálohu 70 haléřů na osobu a den. Ubytování a stravu mohly ovšem delegovat i na jednotlivé občany. Přestické zastupitelstvo odsouhlasilo objednávkou vagonu ořechemového kostkového uhlí,

protože v zimních měsících 1914/1915 měli polští uprchlíci značnou spotřebu topiva. Evidencí běženců v přířařených obcích, dohledem nad nimi, jejich ošacováním a zastupováním před úřady pověřilo okresní hejtmanství přestického kaplana Václava Davidka. Pro děti polských uprchlíků bylo ve zdejší škole zřízeno vyučování, a to ve středu a v sobotu odpoledne, výuku obstaral haličský učitel Jan Bielak. Zdejší katolické polské uprchlíky občas navštívil polský kněz, o Chorvaty italské národnosti pečoval po celou dobu jejich pobytu farář z Marteru u Roncegna v jižním Tyrolsku Liberius Clamer, který byl nucen se svými osadníky opustit svou vesnici, byl přijat na děkanství v Bechyni a objížděl po Čechách své krajan. Po návratu domů posílal na přestické děkanství pohlednice se vzpomínkami.

Na přestické radnici byli ubytováni rovněž italští váleční zajatci. V okolních panských dvorech se zase nacházeli ruští zajatci, kteří za přiměřený denní plat či stravu vykonávali hospodářské práce. Podle svědectví farní kroniky s nimi bylo všude slušně a šetrně zacházeno a obyvatelé k nim chovali

sympatie. Někteří zajatci se zde i oženili, jeden z nich, Leonardo Aquaviva, zde dokonce zemřel a je pochován na přestickém hřbitově.

Co se dělo v létě 1915

V červenci 1915 uplynul rok od vyhlášení války Srbsku a od začátku světové války, ale nevypadalo to, že by se schylovalo k jejímu konci. Naopak. Vojáci z Plzeňska, nasazení na haličské frontě, ovšem v té době prožívali vítězný postup rakouské a německé armády, která vytláčovala ruská vojska z Haliče. Na konci června se plzeňský 35. pěší pluk dokonce vyznamenal při útoku na Casanuovu a při obraně předmostí za Dněstrem proti ruské přesile.

Při srpnových odvodech narukovalo na vojnu 8 přestických mužů, o měsíc dříve a později pak další 3. V červenci 1915 padli či zemřeli přestičtí vojáci Josef Ibermajer (čp. 94) a Josef Potočník (čp. 319), v srpnu Tomáš Brunát (čp. 34), Jaroslav Čmolíček (čp. 142), Václav Kasl (čp. 225), Václav Braun (čp. 2), Jan Hájek (čp. 107) a Ing. Eduard Hrádek (čp. 12) a v září Vác-

lav Koffer (čp. 148), Jan Špongr a Václav Váňa (čp. 290).

Válku, tentokrát cenovou, mezi sebou vedli v té době představitelé města a venkovští zemědělci, zásobující potravinami přestické týdenní trhy. V důsledku rostoucí drahoty potravin byly na zmíněných trzích městem stanoveny maximální ceny másla, tvarohu a vajec. Venkovští prodejci ovšem prodávali pouze za maximální ceny, na což město reagovalo tím, že prodejům zamezovalo prodej a zabavovalo zboží. Venkovští prodejci v přesvědčení, že jim ceny nikdo diktovat nemůže, prodávali zmíněné potraviny i za ceny vyšší než maximální. Navíc přestičtí hokynáři od nich často skupovali máslo a vejce a prodávali je za výhodnější ceny mimo okres, takže čistě rolnické Přesticko začalo trpět jejich nedostatkem.

Rok 1915 byl významným jubilejním rokem pětistého výročí upálení Mistra Jana Husa. Na Staroměstském náměstí v Praze byl odhalen Šalounův pomník, po celých Čechách i na Plzeňsku se konala řada slavností, sázely se Husovy lípy a zakládaly Husovy knihovny. Ani Přestičtí na

svého velkého krajana nezapomínali. V květnu 1915 přijalo městské zastupitelstvo návrh okrašlovacího spolku na vysázení Husových lip a usneslo se vysázet je na podzim na Havlíčkově náměstí. 11. července 1915 se pak v Přesticích konal pod patronací města slavnostní Husův večer, pořádaný místními spolky. Místní Husovo komitě usilovalo o zřízení Husovy čítárny a koncem července získalo pro tento účel místnost v patře radnice, město do ní objednalo vydané Husovy spisy. Čítárna se poté měla přestěhovat do nového domku vedle městské váhy na místě zbořeného čp. 90.

Významné jubileum slavil rovněž císař František Josef I. – 18. 8. 1915 mu bylo rovných 85 let a po celém mocnářství se císařovy narozeniny mohutně oslavovaly. V Přesticích byla v den slavnosti většina domů vyzdobena prapory v zemských a říšských barvách, konalo se slavnostní zasedání městského zastupitelstva, které mj. schválilo založení fondu císaře a krále Františka Josefa I. se základním kapitálem 2000 korun, z jehož úroků měly být každoročně vypláceny příspěvky chudým sirotkům ve městě, zvláště sirot-

kům po padlých vojácích. Stejný fond se stejnou částkou pro sirotky přestického okresu založilo i okresní zastupitelstvo, navíc přidalo příspěvek 1000 korun pro školu v Jedličkově ústavu v Praze. Ráno se za účasti úředníků a představitelů města a spolků konaly slavnostní bohoslužby v děkanském chrámu, odpoledne za téže účasti v přestické synagoze. Slavnosti zakončila hudební akademie, jejíž výtěžek šel rovněž na válečné sirotky.

Městu se však nevyhnuly ani nešťastné události. V noci 31. července 1915 vypukl z neznámé příčiny požár v nedávno renovovaném a modernizovaném mlýně Františka Hřícha v Mlýnské ulici. Shořel celý mlýn a jen díky tomu, že nefoukal vítr, nerozšířil se požár na sousední elektrárnu, obytné stavení a stáje. Shořely ovšem značné zásoby obilí a mouky, škoda byla vyčíslena na 150 tisíc korun. Oheň hasilo několik hasičských sborů až do rána, nakonec dorazil i plzeňský hasičský sbor s automobilovou stříkačkou, která však už neměla příležitost zúčastnit se záchranné akce. Přesto si Plzeňští naučtovali 65 korun za výjezd. *Mgr. Michal Tejček kronikář*

Hatha, Vinyasa, Flexi yoga, Dance fit yoga
Flow tonic, Body art yoga, Bosu yoga
Chi toning, Fitball, Overball
Flexi bar

KKC Přeštice
Masarykovo nám. 311

17.10.2015
09:00-16:00
vstupné: 160,- Kč

YOGA DAY WITH JACK WALDAS
M. Waldas, L. Halasova
Anandansa
"Základní Yoga a Tanec"
"Partnering - tanec protikladů"
"Yoga dance - taneční vinyasa"

Více info
a rezervace na telce
od 17.09.2015
www.yogaprestice.cz
+420076797152

JAKO Z DIKOBRAZU

Vepř jako rybář?

Doposud v Čechách platilo přísloví „líný jako prase“, ovšem časy se mění a tak se mění i rčení. Při pohledu na břehy řek je nasnadě, že nová přísloví jsou na spadnutí. I z břehů Úhlavy si dělají parkoviště rybáři, kteří jsou líní ujet pár set metrů. Na cizích pozemcích a mimo komunikace. Co má budoucnost? Líný jako prase nebo líný jako rybář? Nebo je to to samé? (red)

PŘEŠTICKÝ KANEC
10. 10. 2015
od 11.00 hodin

Hlavní pořadatel:
Masarykovo náměstí
vstupné zdarma

Partner akce:
Masarykovo náměstí
vstupné zdarma

Program:
11.00 hodin – Myslivecká kapela Atlas
14.00 hodin – Trambus
16.00 hodin – Pilsen Queen Tribute Band

Tradiční letní kino proběhlo ve dnech 20.-22. 8. 2015 v Městském parku. Na filmy Babovřesky 3, Jak jsme hráli čáru a Hodinového manžela zavítalo velké množství filmových fanoušků.

Text (red), foto Milan Janoch

BAUHAUS PLZEŇ NEJŠIRŠÍ VÝBĚR ZA NEJLEPŠÍ CENY!

BAUHAUS

Okrasné trámnice
s nabídkou celkem 6 typů v 11 barevných provedeních, šedá barva základem

45,-!

Zahradní obrubník
líný, šířkový, 1000 x 20 x 5 cm,
50 x 20 x 5 cm, 100 x 25 x 5 cm,
výškový, 1000 x 20 x 5 cm

19,-!

ISOVER

Isolace šikmých střech Domino
vhodná pro jakoukoli tepelnou izolaci, s 0,038 W/m·K,
šířka role 120 cm, tl. II – 20 cm, d 1900 x 1250 cm

50,90!

BACHL

Základní deska Parketa
líná, 20 x 10 x 6 cm, vlnitá, vlnitá, vlnitá
a odolnost, odolná proti rozmrazování
tuhnutí, dobrý produkt, 140 kg/m³

135,-/m²
př. polystyrenu 120,-/m²

2,70!
a 1 kusy 2,70!

BACHL

SOUČASNÉ TIPISTY
VODNOST 0,019 W/m·K

Fasádní pěnový polystyren EPS F
formát: 1000 x 500 mm, v tloušťkách od 10 do 140 mm

8,-!

BAUHAUS PLZEŇ - Borská pole, Stavební 1 (u ul. Folmavská), tel.: 377 012 911

Tato nabídka platí od 1. 9. do 30. 9. 2015. Ceny jsou uvedeny včetně DPH. Platí pro obvyklé množství jedné domácnosti. Chyby a změny jsou vyhrazeny.

www.bauhaus.cz

Dne 15. prosince 2015 od 19.00 hodin – Vánoční koncert Václava Neckáře s kapelou Bacily

V Krasavcích se sešli rodáci

Na sobotu 27. června obec Dolní Lukavice uspořádala II. Setkání rodáků z obce Krasavce, které se uskutečnilo po dvanácti letech. Sjela se zde necelá stovka rodáků z různých koutů naší země. Nejstaršími rodačkami, které obdržely pozvání a dorazily, byly paní Marie Lindaurová (*1927) a Marie Bendová (*1928), z mužů Oto Vacek (*1933), Václav Havel a Václav Květoň (oba *1935). Pro rodáky byl připraven celodenní program. Po úvodním slovu starosty byla otevřena krasavská kaplička Panny Marie, po obědě následovala prohlídka ZŠ a MŠ a obec-

ního úřadu v Dolní Lukavici, dále vystoupil hudební soubor Lukaváček pod vedením paní učitelky Mgr. N. Květoňové a do pozdních nočních hodin k tanci hrála skupina Asfalt. Rodáci si domů z akce odnesli nejen plno dojmů z celého dne, ale také pamětní list, pohlednici, speciální číslo časopisu Hlasatel, vydaného pro tuto příležitost, a někteří i novou faktografickou knihu o Krasavcích.

Kniha Krasavce 1239-2015 má 156 stran včetně barevných příloh a je k zakoupení na obecním úřadě v Dolní Lukavici za 90 Kč.

Mgr. Eva Horová

Osada šeríků slavila

Dne 1. 8. 2015 se v OŠ konala naše velká osadní pouť. Bylo co slavit – 80 let od založení. Vše začalo ve 14 hodin. Všichni se rozběhli k různým disciplínám. Rychle vybojovat žetony a směnít je

v krámku. Byl to den plný her, kdy si hráli děti i dospělí. Vše vyvrcholilo v 19 hodin, kdy byl za účasti 90 osob slavnostně zapálen oheň.

Večerem nás doprovázela kapela ve složení p. Ježek,

p. Šmat a slečna Živná. Netrvalo dlouho a louka ožila tanečnický. Slavilo se do ranních hodin. Byli jsme rádi, že nás navštívil pan místostarosta Krívda.

Poděkování patří městu Přeštice. A velký dík všem osadní-

kům a osadnicím za pomoc při organizování pouti.

Závěrem bychom rádi poděkovali i panu M. Janochovi za video a fotodokumentaci naší akce.

Šerif Osady šeríků
Jaroslav Šmat

Další vzpomínky na světovou válku

Vypůjčili jsme si koně a povolení se vzdálit – asi dnešní 3 km – povolení doktor dal, protože už nevěděl co se mnou. Myslel jsem, že jedeme k nějaké bábě kořenářce, mělo mi být divné, že vezu s sebou lahev nějaké pálenky. Zase jsem naivně myslel, že jako dar. Přijeli jsme do vsi – tam jsou jiné než jsme zvyklí tady. Baráčky s malinkými okýnky, na všech doškové střechy, ale bylo vidět, kdo je chudý a kdo trochu bohatší. Přijeli jsme k takovému lepšímu stavení, byli tam dva ruští muži. Poznal jsem, že je to kovárna, vždyť Maxík – tak se jmenoval, Maxmilián, a byl odněkud ze severních Čech – byl kovář. Šli jsme dovnitř, tam byla roztopená výheň a teprve jsem se dozvěděl, co bude znamenat ta léčba. Zpotil jsem se hrůzou, třebaže byla začínající zima. Proto tedy kovář, kovárna, flaška pálenky a muži-ci!!! Bude mně léčit ohněm. Nechtěl jsem zprvu ani slyšet, trochu jsme popili, Max vytáhl flašku rumu – ten mně chutnal lépe. Zvažoval jsem vše pro a proti, ale musel jsem jeho

argumentům ustoupit. Léky na to nebyly, jediné amputace a tak proč to nezkusit? Tušil jsem co mě čeká, ale mé představy byly skutečnosti hodně vzdáleny. Max chtěl, abych si to udělal sám, abych prý potom na někoho něco nesváděl, to mě dorazilo. Vzal pás železa, trochu jej ohnul tak do tvaru holeně, zase jsme trochu popili – nejvíce pili muži. Alkohol ve mně tlumil obavy z bolesti, tak jsem do toho šel. Rozpálil pásovinu doběla, trochu ji přichladil ve vodě, oklepl o kovadlinu a podal mi to. „Musíš dělat rychle, pomalu Tě to bude bolet.“ Vzal jsem ty kleště a přiložil na nohu. Ukázal mi, abych pomalu jel od kolena dolů. Myslel jsem, že to bude horší, páliło to jako čert, ale dalo se to vydržet. Byl tam samozřejmě zápach po spálenině, ale držela mě víra, že je to asi jediná možnost, jak mít nohy. Najednou mi došlo, vždyť musíš absolvovat ještě jednu nohu! Zkoumali jsme vyléčenou nohu, zdálo se, že všechna místa byla vypálena. Bylo to důležité, nechtěl jsem to absolvovat ještě jednou. Tak

tedy zase postup rum, oheň, trochu vody a začalo zase pálení. Byl jsem už v tomto zkušenější, tak jsem si nohu důkladně vypálil. Seděli jsme asi tak hodinu, pili kořalu a jen tak náhodou jsem se zeptal, na co tam byli ti muži-ci. „Kdybys nechtěl, tak jsem Ti to udělal násilím,“ pravil kovář Max. Kořalou mně ovšem stoupl tlak, sice jsem byl přio opilý, ale bolest začala. Max měl s sebou nějakou mast na spáleninu, natřel mi to, ale ovinovačky jsem si nevzal. Myslím si dodnes, že ony byly příčinou všeho mého zla, protože jsem je měl několik týdnů na noze promočené. Sice čas od času jsem je sundával, když to šlo tak popral a usušil. Bylo by dobré, kdybych měl nové, ale to byl nesmysl. Fasovat nebylo kde a ukrást tak jediné mrtvým a to by byl hyenismus.

Cesta „domů“ byla horší než tam, nohy hodně bolely, takže jsem nohy do třmenů ani nemohl dát a tak jsem se na koni kládl jako kláda. Nicméně jsme dojeli, ale musel jsem okamžitě zalehnout a druhý den do

lazaretu. Tam se na mě chodili dívat jako na něco zvláštního. Horší však bylo, když přišel nějaký starší plukovník doktor ještě s jedním a začalo vyšetřování, že jsem se úmyslně zranil. Prý abych nemusel bojovat. Zastal se mně však náš felčar a vysvětlil jim, co mě potkalo a jak jsem si to vyléčil. Uznali to, ale asi si mysleli, že jsem zralý do blázince. Takhle se léčit! Nicméně v lazaretu to šlo rychle, dávali mi nějaké masti a za 3 týdny jsem již byl zahojený. Doktor mi vymohl, abych nemusel být v zákopu jako střelec. Začal jsem dělat poslíčka mezi zákopy, ale to bylo zase o „hubu“, protože na mě často stříleli. Pak se fronta hnula, takže jsme ty „mokré zákopy“ opustili, dali se vpřed a tlačili ruskou armádu před sebou. Tak jsem si tedy vyléčil nohy, později jsem zjistil, že to byla sněť.

Otec měl na holeních tmavě hnědé skvrny do smrti, ale nohy měl.

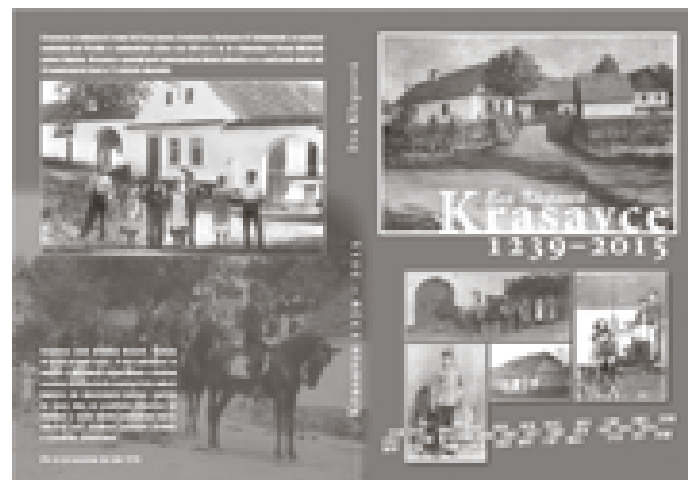
Ve válce jej potkaly ještě dvě zranění, ale o těch příště.

Slavomír Vácha

Nová kniha – Krasavce

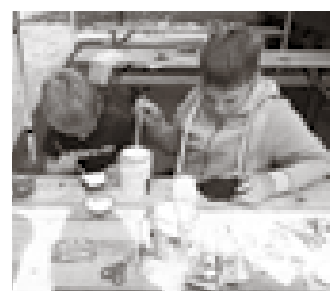
K příležitosti II. Setkání rodáků z Krasavce v sobotu 27. 6. 2015 Obec Dolní Lukavice vydala novou knihu o historii této obce. Kniha nastiňuje dějinný vývoj lokality, přibližuje život ve vsi, staré rody, místní názvy, označení po

chalupě, najdete zde vyprávění pamětníků, zpracované obyvatelstvo a architektonický vývoj vesnice. Vše je doplněno obrazovými přílohami a zpracováno do roku 2015. Kniha je k zakoupení na obecním úřadě v Dolní Lukavici.

Letní tábor DDM Přeštice Svržno 2015

Horký začátek prázdnin patřil našemu táboru na koňské farmě ve Svržně u Horšovského Týna. Po ubytování táborníků v chatkách nic nebránilo pustit se do plnění celotáborové hry „Putování s moudrou sovou“. Děti si osvojily různé tábornické vědomosti – uzlování, zdravotvědu a druhy ohňů. Svoji zručnost prokázaly při různých rukodělných činnostech například stříkání barev na trička nebo zdobení hrnečků barvami na sklo. Když se počasí trochu zchladilo, všechny nadchnul výlet vlakem na zámek v Horšovském Týně. Nechyběla netradiční táborová soutěž, kde děti po splnění disciplíny získaly body, za které měly možnost

vybrat si různé dárečky. Konec tábora jsme oslavili u táboráku opékáním buřtíků a zpíváním táborové hymny.

Tábor ve Svržně utekl jako voda, ale pro zájemce byl ještě na konci prázdnin připraven příměstský tábor v DDM Přeštice se všeobecným zaměřením.

Hana Hasáková
DDM Přeštice

Praktické kurzy 2015/2016

Jóga

začátečníci • pokročilí
STŘEDA

17.50 hod. – začátečníci

19.00 hod. – pokročilí

Velký sál KKC Přeštice
Lektor Věra Lukášová

Platba 600 Kč/pololetí

Info či přihlášky
Miskova@prestice-mesto.cz
Telefon 377 982 690

Jazykové kurzy 2015/2016 KKC Přeštice

Nabídka:

Anglický jazyk

- začátečníci • falešní začátečníci
- pokročilí • konverzace

Německý jazyk

- začátečníci • falešní začátečníci
- pokročilí • konverzace

Španělský jazyk

- děti • dospělí

Platba 1500 Kč/pololetí

Info či přihlášky
Miskova@prestice-mesto.cz
Telefon 377 982 690

dotazy na zastupitele

Josef Falout

Nynější situací u nás i jinde v Evropě jsem silně znepokojen.

Zcela otevřeně, nejsem pro formu této pomoci s ohledem na absenci jakýchkoliv selekčních pravidel pro příjem těchto lidí. Pokud přijímat, tak křesťany, pokud pomáhat, tak v jejich domovině.

Ztotožňuji se s názorem, cituji: „*Současná situace je záměrně vyvolaná a je to cílený útok na evropskou civilizaci a její hodnoty, které vybojovali naši předci.*“ Právě díky obětí našich předků jsme tam, kde jsme, i když si stále jen stěžujeme. Kultura, mentalita a náboženské vyznání některých migrantů jsou a budou natolik rozdílné, že donutit tyto lidi akceptovat naše zvyky, morální hodnoty nebo běžnou občanskou kulturu soužití bude problematické, ne-li nemožné.

Stačí se podívat, jak toto soužití funguje na předměstích francouzských, anglických a jiných evropských měst, kde tato integrace přistěhovačů poměrně často končí hořčími auty, rabováním obchodů a střety s policií. Spousta nelegálních uprchlíků je bez dokladů, vzdělání a nejsem si jist, zda si budou chtít natolik osvojit jazyk a pracovní návyky, aby bylo možné vůbec např. zaměstnat. Víím, že každý má svobodnou volbu, ale pokládám si otázku, proč nežádají o azyl ve vyspělých zemích, jako jsou např. SAE, Kuvajt, Katar atd.? Zřejmě tam není přijímací proces tak jednoduchý jako v evropských zemích. Apropos, jak se dokáží chovat nám již předvedli v našem uprchlickém táboře, a to zatím měli odevzdat jen pasy a telefonny z důvodu prověření...

Nabízí se ještě jedna otázka pro každého přijímaného azylanta: „**Jak a čím budete prospěšný České republice, pokud Vám bude udělen dočasný azyl?**“ **Stát by měl vytvořit nejdříve slušné motivační podmínky pro naše mladé občany, aby zakládali rodiny a mohli slušně využít, i když bude jeden z rodičů na mateřské.** Pak nebude hrozit ČR populační krize s negativním dopadem např. na důchody.

Mgr. Petr Fornouz

Již v předchozím období stát požádal město o možnost přidělení obecního bytu pro azylanty. Azylantům byl přidělen byt v Dukelské ulici a město se zapojilo do tohoto programu. Bohužel v závěru programu byly s azylanty spíše problémy a po ukončení programu nebylo pokračováno.

Právě ze zkušeností z předchozího období bych byl proti přidělení obecního bytu a zapojení města do tohoto způsobu pomoci uprchlíkům. Koncepci řešení přílivu uprchlíků by měla vyřešit vláda ve všech souvislostech, neboť pouze ubytování není řešením.

MUDr. Ivana Froňková

Po zkušenostech obyvatel domu č. 782 v Dukelské ulici, kde se během pár let vystřídaly dvě rodiny imigrantů s dětmi v přiděleném městském bytě, nejsem pro přílišnou vstřícnost města vůči uprchlíkům. To, co zde dostávali, jim bylo málo. A jejich bývalí sousedé by mohli vyprávět, jak je obohatil styk s jinou kulturou. O nějaké pokoře nebo dokonce projeveném vděku nějak nepadlo ani slovo. Jelikož je v Evropě zatím stále dost zemí, kde se imigrantům vyloženě podbízejí, nejsem pro to, abychom je tady zahrnovali naší „chudou“ dobrotou, když o to většinou nestojí. Ale řešení problému uprchlíků reálně nevidím a obávám se, že se nás na podobné otázky brzy nikdo ptát nebude. Bohužel.

Mgr. Vladimír Frouz

Pozoruji, že se nikdo v naší zemi neptá, proč tito lidé prchají ze svých zemí? V čem je ta hlavní příčina? Prý, že se tam válčí. Ale kdo tu válku rozpoutal a proč, o tom už se nemluví. Jsme stavěni do role, že máme řešit jen následky – imigranty!

Sleduji dlouhodobě na internetu i z jiných zdrojů ve světě, co se děje v Libyi, Sýrii i na Ukrajině a dospěl jsem k závěru, že se tam děje něco jiného, než je nám prezentováno veřejnoprávními českými médii a některými vrcholnými politiky. Že tato média často nehorázně lžou a manipulují veřejné mínění v naší zemi.

Možná jste také zaregistrovali, že v ČR existuje velká skupina lidí, kteří se už veřejně bouří, že přestanou platit televizní a rozhlasové poplatky, protože vidí, že za své peníze nedostávají objektivní, vyvážené zpravodajství, ale lži!

Nyní je patrná snaha před českou veřejností zakrýt, že jsme to byli také my, jako Česká republika, kdo souhlasil s tím, že Libye byla vybombardována vojsky Francie, USA a Velké Británie bez mandátu Rady bezpečnosti OSN. Že tam tyto země spáchaly válečné zločiny. Že to byl Karel Schwarzenberg, předseda TOP 09, jako český ministr zahraničí,

Vývoj událostí v Evropě ukazuje, že i Česká republika bude v budoucnu přijímat více uprchlíků, kteří utíkají před válkou ve své zemi. **Jak byste reagovali, kdyby stát požádal město o spolupráci? Byli byste pro například při přidělení obecního bytu uprchlíkům nebo pro jinou pomoc?**

kdo to bezmezně podporoval! Že to byl K. Schwarzenberg a vláda Petra Nečase (ODS), kdo všestranně podporoval tzv. Syřskou exilovou opozici (rozuměj žoldáky a dobrodruhy z celého světa), kteří za peníze Kataru a Saudů, se zbraní v ruce, měli svrhnout syřskou vládu a demokraticky zvoleného prezidenta Assada. USA se povedlo Sýrii rozvrátit, ale ne svrhnout její vládu a prezidenta! Dnes už tato exilová opozice téměř neexistuje, většina jejích bojovníků přešla do řad Islámského státu, který je nyní označován jako největší hrozba pro lidstvo!?

Takže naše zahraniční politika nás pouze doběhla! Už to není někde v Africe, co se nás netýká, toto jsou důsledky!

KSČM zastává stanovisko, že lidem v nouzi je potřeba pomoci! Pomoci ale jen do té míry, aby to neohrozilo bezpečnost naší země! Tím odpovídám i na otázku PN. KSČM opakovaně upozorňuje, že je potřeba změnit slepě oddanou českou zahraniční politiku vůči USA a prvořadě respektovat orgány OSN a mezinárodní právo. Je také potřeba poukázat veřejně na ty politiky, kteří to zapřičinili!

Svět balancuje na pokraji 3. světové války! Válka je blíže, než by se mohlo někomu zdát! Občané by se měli více zajímat o to, co se skutečně děje a více kontrolovat své politiky a média. Je to o našich životech, o našich dětech a rodinách. Zatím to můžeme ještě ovlivnit!

MUDr. Richard Hájek

O tom, že bude Česká republika v budoucnu přijímat více uprchlíků by podle mého názoru měla rozhodovat vláda a parlament České republiky a ne „Spojené státy evropské“. Chybným schválením Lisabonské smlouvy jsme ale souhlasili nejen s vytvořením funkce Stálého předsedy Evropské rady (prezident) a vysokého představitele pro zahraniční otázky (ministr zahraničí), ale také s jejich kompetencemi. Porušování rozpočtových pravidel Řeckem nakonec stejně zaplatí všichni občané EU. Nerespektováním Dublinské dohody vznikají další neřešitelné komplikace v souvislosti s uprchlíky a opět to bude muset někdo zaplatit. Nebude to ani evropský prezident ani evropský ministr zahraničí, nebudou to ani ti naši poslanci, kteří Lisabonskou smlouvu přes varování ratifikovali, nebudou to dokonce ani státy, které neumí nebo nechtějí dodržovat platné smlouvy o evropském prostoru. Organizované skupiny převaděčů vydělávají na uprchlících, kterým slibují sociální systém, na

který si naši občané musí leta vydělávat. Pokud někdo chce žít v jiném státě, musí respektovat jeho zákony, musí umět komunikovat a musí chtít v té zemi pracovat, a přesto je to velmi složité. Nejsem rasista, ale myslím si, že většina uprchlíků u nás vůbec žít nechce, jsme pro ně pouze tranzitní stát. Za to zaplatili převaděčům. Nebudu souhlasit s přidělováním obecních bytů uprchlíkům. Nemám problém s humanitární pomocí.

Jiří Hlavín

Myslím, že k odpovědi na obě otázky je nutné vysvětlit alespoň část pravidel, která jsou pro přijímání uprchlíků v ČR platná.

1. Proces přijímání uprchlíků z tzv. třetích zemí je v ČR stanoven příslušnými zákony. V podstatě se jedná o to, že uprchlík buď požádá o azyl a do vyřízení záležitosti je umístěn v tzv. azylovém zařízení, nebo se jedná pouze o tranzit do další země a pokud má v pořádku doklady, tak pokračuje v cestě. V případě, že doklady v pořádku nemá a o azyl v naší republice nepožádá, tak je vrácen do země, ze které k nám prokazatelně přijel. Zde je stanovena lhůta pro vrácení. Pokud vrácení v této lhůtě stát nestihne, tak jsou uprchlíci propuštěni na svobodu s nařízením, že cca do 7 dnů musí opustit republiku.

2. Vzhledem k tomu, že azylové zařízení musí splňovat určité limity včetně bezpečnostních a žádný takový objekt v Přešticích není, tak předpokládám, že stát o pomoc naše město v tomto směru nepožádá.

Z výše uvedeného také plyne, že žádost o obecní byt může podat až „uprchlík“, kterému byla kladně vyřízena žádost o azyl a tady nevidím problém s přidělením obecního bytu za stanovených podmínek.

Doc. Ing. Jan Horejc, PhD.

Hypotetické otázky („Co by..., kdyby...“) jsou docela dobrou vzdělávací metodou, v realu však na ně zásadně neodpovídám. Přijďte se mne zeptat, pokud daná událost nastane, pak Vám odpovím.

Mgr. Antonín Kmoch

Uprchlíkům, kteří utíkají ze své země před válkou, je třeba pomoci, tedy případně i námi. Forma pomoci by závisela na konkrétních případech.

Marek Krivda

Předně mám velmi silné pochybnosti (limitně se blížíci jistotě), že většina uprchlíků opouští svou zemi kvůli válce, tedy kvůli bezprostřednímu ohrožení života. Skuteční váleční uprchlíci si jistě pomoc zaslouží a byl bych ochoten diskutovat o přichýlení několika rodin například ze Sýrie. Jsem si jist, že bychom jim dokázali dát nový domov a začlenit je do našeho prostředí, pokud by bezpodmínečně respektovali naše pravidla. To by ale předpokládalo, že bychom měli důvěru v nadřazené orgány (ať už státní nebo evropské), že dokáží posoudit a vybrat válečné uprchlíky z moře uprchlíků ekonomických. Politika EU je ale v tomto směru absolutně nedůvěryhodná a v dlouhodobém horizontu sebevražedná. V honbě za korektností a sociálním smírem degenerujeme, až jednoho dne úplně zdegenerujeme a jako civilizace nutně skončíme v propadlišti dějin, pozření civilizací nejspíše méně civilizovanou, ale zato životaschopnější. Je smutným faktem, že populismus a bezbřehý socialismus požírají celý náš milovaný kontinent jako ten nejzhoubnější nádor a my nemáme mnoho času na záchranu.

Snažím se zachovat si chladnou hlavu a musím dát za pravdu modifikovanému heslu Ronalda Reagana (paradoxně zneužívanému všemožnými levičáky) – Uprchlíci nemohou za Vaše zpackané životy! Velice nerad bych se dožil pogromů na kohokoli a věřím tomu, že obyčejná lidská solidarita je základním stavebním kamenem naší civilizace. Musím ale přiznat, že tvář v tvář naší vlastní neschopnosti také u mě převládají obavy o budoucnost svých dětí...

Ing. Jiří Lucák

Nejsem pro přijímání běženců do Přeštic, ani do ČR, ani do Evropy. Všechny státy Evropy by je neměly vůbec přijímat a při ilegálním přechodu hranic je rázně a kvapem posílat zpět, aby to ostatní odradilo vůbec to zkoušet. Kdyby někdo utíkal před válkou ve své zemi, utekl by do nejbližšího sousedního státu nebo části země, kde se nebojuje, tam by se snažil přečkat válku a pak by se vrátil do své vlasti. Tihle vůbec nemají v úmyslu se vracet. Ani nemají zájem zůstat v Řecku nebo v Itálii, kde žádná válka není, chtějí do Německa nebo do Anglie a tam se mít dobře, aby se o ně někdo staral, a když se tam nedostanou, zůstanou tam, kde dostanou bydlení, stravu, a my, daňoví poplatníci, to vše zaplatíme.

V dalším důsledku to znamená obrovský přísun muslimů do Evropy (dalo by se spekulovat, že je to záměr), kde si pak šíří svůj islám, a tím se rozpínají a budují si zázemí, staví mešity a ani nehodlají respektovat zákony a mravy daného státu. Řešení otázky imigrantů je třeba hledat v jejich domovině a rozhodně je nenechat šířit po světě.

Jaroslav Majer

Spolupráci města bych podporil, případně přidělení obecního bytu by nemělo být na úkor občanů města. Spíše by se nabízela možnost zrekonstruování volných a nevyužitých prostorů města na bytové jednotky, pokud by bylo možné využít dotační tituly. Dále by město mohlo nabídnout pomoc Centru na podporu integrace cizinců, např. poskytnutím prostorů na výuku v prostorách KKC nebo škol. Určitě by také bylo vhodné prezentovat příklady úspěšného začlenění cizinců v našem městě nebo uspořádání setkání s lidmi, kteří mají zkušenosti s integrací cizinců do naší společnosti a s těmi, kteří poznali osobně situaci v zemích, odkud uprchlíci přicházejí.

Mgr. Karel Naxera

Záležitost uprchlíků sleduji již delší dobu velmi pozorně, přesto mi ale dělá určité potíže vybrat si z informací v médiích ty, které se pravděpodobně nejvíce blíží skutečnosti a jsou objektivní. Při přípravě odpovědi na tyto otázky jsem velmi těžce hledal kompromis mezi pohledy zvoleného starosty města, manžela a otce 2 dětí, ale zároveň též člověka, který si uvědomuje štěstí spočívající v životě v zemi, kde se neválčí, nepopravuje a kde neumírají lidé hladem, žízní či na banální nemoci. Pomoc státu, který by o ni požádal, vnímám samozřejmě jako povinnost do té míry, do jaké by byli omezeni či dokonce ohroženi občané našeho města, za které jsem zodpovědný. Je velmi obtížné odpovídat na takto obecnou otázku. Přidělování obecních bytů má dlouhodobě svá pravidla, ale dokáží si představit, pokud bychom se na úrovni zastupitelstva města shodli na výjimce, že by bylo na určitou dobu možné takto vyjít vstříc. Nyní však žádným neobsazeným obecním bytem nedispонуujeme. Co se týká jiné pomoci, je samozřejmě zásadním parametrem charakter této pomoci. Obecně jsem názoru, že by empatie, vstřícnost a solidarita měla být cílena na lidi, kteří budou chtít s námi sdílet naši historii i evropské kulturní dědictví.

Pokračování na str. 13

Z náhradnic vítěžkami Poháru

Dorostenky díky přesunům organizátorů mistrovství a poháru nastoupily z pozice náhradníka do bojů o Pohár ČR, který se konal v blízkých Příchovicích.

„Původně jsem se trochu rozmýšlel, zda nabídku vzít, dozvěděli jsme se to asi deset dnů před akcí. Ale nakonec jsme se domluvili a hráli,“ komentuje začátky trenér Petr Moravec. „Jako celé jaro nám pomohly holky ze starších žaček. Do prvního zápasu jsme nastoupili tak nějak zakřiknutě. Jakoby chvílemi holky nevěděly, co hrát. Ale Svinov jsme porazili 11:7, to byl dobrý vstup a uklidnění. Odpolední zápas s Chropyní byl doslova na houpacíce, chvíli jsme měli navrch my, chvíli soupeř. Ve druhém poločase jsme 'odskočili' na tři a vyhráli (14:10).“

V sobotu pokračovala výběrná hra celku. Dopoledne s nejslabším soupeřem, Modřany, si děvčata vyzkoušela jak útočné systémy, tak různé obranné varianty, na hřiště se dostaly všechny hráčky a výhra 22:9 již výrazně při souhrě ostatních výsledků přiblížila stupně vítězů. Odpolední zápas s domácími Příchovci mohl rozhodnout mnohé. Výhra znamenala velké přiblížení ke zlatu. „Proto asi byl zápas hodně nervózní, přesto si myslím, že nejhezčí, který děvčata

Zlaté dorostenky

Zleva nahoře: Markéta Černá, Diana Majerová, Klára Ausbergová, Veronika Szlachetová, Tereza Loudová, Noemi Mlynaříková, Eva Baumrukrová, trenér Petr Moravec.

Klečící zleva: Adéla Moravcová, Nikola Tušková, Barbora Schejbalová, Lucie Wiesnerová, Aneta Jabbourová.

Ležící zleva: Kamila Tušková, Lucie Klinerová.

odehrála. A vítězství si hodně cením,“ dále hodnotí trenér. „Souhrou všech výsledků jsme již po sobotě byli vítězi.“

Nedělní zápas tak byl utkáním z povinnosti, ale přeštické dorostenky chtěly ukázat, že první místo jim právem patří a vyhrály nad Chomutovem 18:13. Staly se tak vítěžkami Poháru SNH a získaly zlaté medaile. První místo potvrdily i úspěchem v individuálním hodnocení hráček, když mezi sebou měly nejlepší brankářku a útočnici turnaje. Snadno tak mohl trenér Moravec kompletně hodnotit: „Z toho, že jsme

původně nechtěli jet, se děvčata stala nakonec vítěžkami. Asi jsme hráli ne mnohdy nejhezčí, ale neúčelnější házenou. A že byly mezi děvčaty i výrazné individuality ukázalo hodnocení ostatních trenérů. Těžko se hodnotí vlastní dcera, ale chytala opravdu výborně, doplňovala ji Baumrukrová. Obrana odehrála celý turnaj skoro bez chyb, vždy na hru protivník dokázaly najít protizbraň, nikdo je dlouho nepřehrával. V útoku hrály systémově, dokázaly si vyhovět, ale zároveň vzít na sebe zodpovědnost a dotáhnout individuální akci.“

Ani další pokus nevyšel

Blízko. A přitom strašně daleko. Tak by se dalo zhodnotit letošní jaro prvoligových žen. Po základní části byly na vzájemné zápasy první oproti Týmákovu. Ale nakonec jim po horších výkonech v nadstavbě patřila konečná až třetí, bronzová příčka.

Několik příčin neúspěchu se pokusila nalézt kapitánka Eva Krouparová: „Celou podzimní část sezony se nám dařilo, první porážka přišla až v posledním kole s Dobruškou. Mohly jsme se opřít o pevnou obranu v čele s výbornými brankářkami, útok hrál s lehkostí bez psychologického tlaku. V zimě jsme také podruhé v historii vyhrály Český pohár a měly jsme výborně našlápnuto i k získání prvního mistrovského titulu

v lize. Na jaře bohužel přišel pokles formy, útok se začal trápit a ani v obraně a v bráně už to nebyla taková jistota. Přesto se nám podruhé během tří let podařilo vyhrát základní část. Pak přišla nadstavba a to je něco, co nám vysloveně neseď. Zápas jsme nezvládly především psychicky a přišly porážky, které znamenaly sestup z první na třetí pozici. Loni, kdy jsme o medaili přišly prohrou o gól v posledním zápase, bychom za bronz byly rády. Letos to bohužel bylo zklamání.“

Nyní, již s odstupem, oprostěním od emocí, svůj pohled vyličil i trenér Stanislav Zadražil: „Snad neumíme dotáhnout právě ten konec. Nebo došli síly. Nevím... Výborný podzim,

velice úspěšná zima se získáním Českého poháru. Říkat, že prohra v Týmákově byla v plánu, to ne, ale nějak ještě zapadala do možných 'kalkulací'. Pokazili jsme konec základní části, prohra v Dobrušce, a nedokázali jsme získat dva body ani v Rokytnici. V nadstavbě nám chyběla taková ta euforie, vítězná vlna, díky ní máme i Český pohár. Nepodařilo se nám zvrátit ty zápasy. Co se 'tahaly', několikrát jsme prohráli o branku. I to stříbro nám 'proteklo mezi prsty'. Jakoby s blížícím se úspěchem přestávala 'pracovat hlava' a dělali jsme naprosto zbytečné chyby. Ale kádr by měl zůstat pohromadě, příští rok, jak se holky shodly, bude další pokus.“

Zleva nahoře: asistent trenéra Petr Šatra, Eva Krouparová, Jitka Kalčíková, Soňa Zadražilová, Michaela Kubátová, Lucka Kačírková, Eliška Vizíngrová, Adéla Moravcová, trenér Stanislav Zadražil.

Dolní zleva: Adéla Bradová, Nikol Červená, Veronika Voláková, Petra Bošková, Kristýna Vizíngrová, Patricie Červená, vedoucí družstva Hana Horáková.

Do přeštické pokladnice přibýlo stříbro

V Přešticích národní házenkáři každoročně pořádají ně-ktou z vrcholných mládežnických soutěží, letos to bylo Mistrovství republiky mladších žáků. Jako vítězové oblasti na něm hráli i domácí mladší žáci. A reprezentovali tím nejlepším způsobem.

V pátek dopoledne remizovali se Studénkou 15:15, aby odpoledne získali dva body po vítězství nad Opatovicemi 12:9. Sobota znamenala dvě výrazné výhry – nad Sokolem Podlázky 17:7 a Ostopovicemi 27:10. To již bylo jasné, že o vítězi rozhodne souboj „na dálku“ se Studénkou o tom, kdo nastřílí více branek. V neděli domácí zvítězili nad Litvínovem 9:2. To bohužel nestačilo, protože konkurenti měli brankový poměr o čtyři vstřelené branky lepší, proto při závěrečném ceremoniálu si přeštití mladší žáci povýšili na krk stříbrné medaile. Konečný výsledek – 1. Studénka, **2. Přeštické**, 3. Opatovice, 4. Litvínov, 5. Ostopovice, 6. Podlázky.

Rozporuplné pocity měl trenér Václav Brada: „Kdyby mi na jaře někdo řekl, že postoupíme na 'republiku' a získáme medaili, smál bych se. Ale kluci hráli celé jaro dobře, postoupili, takže proč nakonec nechtít medaili... Možná hrát se Studénkou třeba v sobotu... Možná, ale na to se nehraje. Musím kluky jen pochválit jak bojovali. Zápas samozřejmě táhli ti zkušenější, ale do hry se zapojili všichni, každý má na medaili svůj podíl. Jako trenéři chceme jen chválit, za

Stojící zleva zadní řada: Jakub Lev – hokejista Škody Plzeň, trenér m.n.h. Václav Brada, Tomáš Pánek, Vojtěch Hrubý, Michal Dvořák – radní přes sport města Plzně, trenér Filip Albl, vedoucí družstva m.n.h. Stanislav Zadražil.

Stojící zleva přední řada: Jan Kubeš, Matěj Košař, Denis Schreiber, Jan Hranáč, Jiří Štengl, Jakub Brada, Radek Šilinger, Jakub Tříska.

V pokleku zleva: Dominik Buberle, Jan Tremel, Radim Stehlík, Filip Seifert, Jan Pogadl, Filip Wohlmuth.

Ležící zleva: Filip Hurt a Kamil Štycha.

bojovnost, zaujetí, přístup ke hře.“

K němu se přidal i Stanislav Zadražil: „Dopřavdy škoda několika minut. Dvoubrankové vedení ve druhém poločase jsme nedokázali navýšit, pak jsme naopak těsně před koncem prohrávali a remízu zachraňoval trestem po čase Pánek. Podle vývoje zápasu byla remíza spravedlivá. Ale pak nastaly brankové střelecké dostihy a tam jsme byli malinko horší.“

Nutno ještě připomenout další slova Václava Brady: „Možná jsme v sobotu odpoledne s nejslabším protivníkem obě-

tovali titul. Nechali jsme hrát všechny, nejen silnou garnituru a nehonili tak úplně skóre. To je možná příčina chybějících branek.“ Tento přístup je vlastně na ocenění fair play, ale to se nepočítá, rozhodují výsledky.

A že v přeštickém celku byli dobří hráči, dokázalo závěrečné vyhodnocování nejlepších jednotlivců. Nejlepším obráncem mistrovství byl vyhlášen Denis Schreiber, druhým nejlepším brankářem Kamil Štycha. Na stejném místě byl oceněn jako útočník Tomáš Pánek, ten byl i druhým nejlepším střelcem (41 branek).

Pro některé zlaté loučení

S velkým úspěchem starších žaček jsme již naše čtenáře seznámili. Zlaté medaile a přebornické tituly z Mistrovství republiky v Krčíně pro mnohé z nich znamenaly završení žákovské kategorie, nyní přechází do vyšší kategorie. Připomeňme si jejich úspěšnou cestu turnajem, když postupně porazily TJ Chropyně 28:9, Sokol Krčín 21:8, další výhry následovaly – Sokol Bakov 29:11 a TJ Miroslav 22:10. Vše završila nedělní výhra nad Baníkem Most 15:7.

Další dílčí úspěchy

Ženy získaly nejen bronzové prvoligové medaile, ale i další dílčí úspěchy. Prezentovaly se nejlepší ligovou obranou, když obdržely nejméně branek. Výborně odehrály domácí zápasy, jak v základní části,

Jen další slova chvály pro děvčata našel trenér Karel Tušek: „Budu se opakovat a chválit. Byla to ze strany děvčat výborná reprezentace oddílu. Všechny zápasy vyhrály rozdílem třídy a kráčely jistě za zlatem. Svoji suverenitu potvrdily i poměrem nastřílených a inkasovaných branek 115:45, oproti druhému 100:70. Utvořily výbornou partu a i mimo hřiště bylo s nimi velice pohodové strávit celé mistrovství. Takže jen těm odcházejícím do dorostenek popřejí hodně úspěchů i tam.“

tak nadstavbě v nich získaly nejvíce bodů. Mezi střelkyněmi skončila Jitka Kalčíková na druhém místě (229 branek), Nikol Červená patnáctá (115) a Veronika Voláková dvacátá (83).

Nevděčné bramborové medaile

Mladší žačky se zúčastnily Poháru SNH v Dobrušce. Patřily mezi nejmladší účastnice, ale úplně se neztratily. „Rozhodující zápas o bronz prohrály o branku. Takže skončily čtvrté. Děvčata to nezvládla psychicky, pak to také obřečela. Projevila se nevyhranost proti zkušeněj-

ším soupeřkám. Ale určitě mají budoucnost. Většina jich v mladších žáčkách zůstává, tak mají šanci na reparát,“ stručně hodnotila trenérka Pavlína Stehlíková. Částečným dalším úspěchem bylo vyhodnocení Míši Janíkové na třetím místě mezi brankářkami.

Čtyři další ceny

Řadu individuálních ocenění na Poháru ČR dorostenek získaly i přeštické hráčky. Nejlepšími na svých postech byly vyhlášeny brankářka Adéla Moravcová a útočnice Lucie Klinerová. Jako druhá byla vyhodnocena mezi útočnicemi Nikola Tušková. Ceny získaly i obránkyně, druhou Aneta Jabbourová a třetí Noemi Mlynaříková.

Konečnou bylo čtvrtfinále

Tento prvoligový ročník se vydařil i mužům. Po základní části obsadili šesté místo a postoupili do play off. Ve čtvrtfinále však nedokázali odolat útokům budoucího mistra z Týmákovu. Prohráli a v konečné tabulce jim patří stejné šesté místo. Mezi střelci skončil Kamil Šelep patnáctý (111 branek) a Ruda Lang o dvě místa níže (103 branky).

Ani béčko se neztratilo

Ve II. lize žen hrálo velice důstojnou roli přeštické „béčko“. Skončilo na druhém místě, také s nejlepší obranou. Soutěž střelkyně vyhrála Petra Kripnerová (118 branek), Romana Jabbourová na devátém místě nastřílela 78 branek.

Stránku připravil Petr Šatra

Dokončení ze str. 11

dotazy na zastupitele

Dušan Rada

Uprchlíci jsou aktuálním celoevropským problémem, ke kterému se nelze stavět zády. V případě, že by stát požádal město o spolupráci, bude samozřejmě se k tomu postavit čelem a podat pomocnou ruku. V jaké formě a pro kolik lidí by tato pomoc měla být? O tom můžeme diskutovat v daný moment dle požadavků a priorit kraje či státu a především dle možností našeho města.

Jana Tykvartová

Toto je v posledních dnech velice ožehavé téma. Popravdě, nechtěla bych být v jejich situaci, která pro ně musí být dost hrozná. Je mi líto dětí, které si musí v raném věku procházet takovým peklem. Ale na straně druhé, je dost troulalé diktovat si podmínky někde, kde jsou v podstatě jen na návštěvě, která náš stát vyjde dle odhadů nejméně na miliardu korun. Naši lidé nemají práci, peníze nejsou na zdravotnictví ani na školství, a najednou lze uvolnit ze státní pokladny takovou částku pro migrující obyvatele. Domluvit se dá s každým, ale nejsem si jista, zda by v tomto případě nestoupala kriminalita ve městě. Je to na uvážení, i zda stát poskytne jednotlivým městům finanční pomoc pro dotyčné.

Ing. Petr Walta

Myslím si, že ačkoliv otázka vypadá na jednoduchou odpověď, nedá se jednoduše zodpovědět bez uvedení širších souvislostí.

1. Většina uprchlíků jsou rozhodně ekonomičtí imigranti, kteří velmi dobře ví, jaké země EU jsou jejich cílem. Skutečné množství lidí prchajících před válkou je minimum z tohoto přílivu.

Usuzuji z toho, do jakých zemí cíleně uprchlíci směřují – se silným sociálním zajištěním, jako jsou Německo, Anglie, severské země apod. V těchto zemích bude ve velkém docházet ke zneužívání „štedrých“ sociálních dávek. V ČR nechť zůstat, u nás budou zůstat, až tyto země budou natolik zahlceny, že už nebudou přijímat. Pokud lidé utíkají před hrůzami války, předpokládám, že by jim nevadilo zůstat např. v Maďarsku, Slovensku, ve Francii apod. Přichází bez dokladů, takže je skoro nemožné dohledat důvod jejich příchodu do Evropy a odkud pochází. Klamou úřady o svém věku, záměrně ho mnohdy snižují – ví, že jsou pod větším sociálním zajištěním. Problém s imigranty je dlouhodobý, několikaletý.

A protože EU tyto ekonomické běžence nevrací, dává tím jednoznačný signál příchodu pro další. Nebylo by účelnější věnovat miliardové prostředky, které budou vyčleněny ze státního rozpočtu, např. pro lidi důchodového věku nebo na sociální politiku státu, která byla předchozí pravicovou vládou radikálně změněna? Stačí jen připomenout snížení dávek osobám s omezenou pohyblivostí. Miliardy ze státního rozpočtu lze z mého pohledu daleko vhodněji vynaložit pro občany ČR.

2. Evropa je pro uprchlíky vysněným rájem zejména z důvodu štedrých sociálních dávek, z důvodu velkého sociálního zajištění.

Lze usuzovat z toho, neboť jejich cílem nejsou země jim nábožensky, kulturně a zvykově blízké. Tyto země je totiž ani nechť přijmou mj. z obavy hrozby.

3. Považuji za důležité zavést důslednou imigrační politiku. Je třeba se inspirovat u zemí, kde je již tento systém funkčně zaveden – např. Austrálie. V současnosti si cílené země EU uvědomují, že je potřeba urychleně reagovat. Změna mírných zákonů, zpětné zavádění kontroly hranic a hlavně vrácení těchto „uprchlíků“ zpět. Samozřejmě likvidovat „dopravní“ prostředky pašeráků, nejen o tom neustále mluvit, a nastavit pravidla tak, aby tito lidé neměli zájem do Evropy cestovat. Chce to už konečně konat, nejen mluvit. Uprchlíci si jsou vědomi, že země EU se o ně postará lépe než dostatečně a než jak byli ve svých vlastech zvyklí.

4. Mám obavy z narůstajícího příchodu již tak velkého množství ekonomických uprchlíků. Nevěřím, že se chtějí přizpůsobit naší kultuře, zvyklostem, našemu demokratickému zřízení. Budou ho jen zneužívat s vysokou znalostí našich zákonů, s požadavkem na příjem pro ně vysokých a štedrých sociálních dávek. Budou požadovat, aby mohli uplatňovat svoje zvykové práva apod. – např. jaká práva mají v jejich zemích ženy, kdo za ně rozhoduje apod. Pokud bychom se my ocitli v těchto zemích, rozhodně nám by naše práva a zvyklosti, která jsou těmto lidem u nás přízná, nebylo možné dodržovat – např. ať zkusí jít žena v těchto zemích nezahalena. Dále vycházím např. z chování lázeňských hostů v Teplicích, kteří se neradi přizpůsobují našim zákonům a zvyklostem – způsobují nepořádek, vadí jim venčení psů místních obyvatel apod., což následně vedlo k vně demonstrací místních občanů. Dále začínají vzpoury v uprchlických táborech, kde umístění nesouhlasí s dodržováním pravidel v nich stanovených.

5. Rozhodně by bylo oprávněné, aby občané měli možnost vyjádřit svůj postoj hlasováním v celorepublikovém nebo i místním referendu. Zvolená

politická garnitura na kterékoliv úrovni neměla ve svém volebním programu, jakým způsobem bude zajišťovat bezpečnost naší země s příchodem imigrantů v takovém rozsahu, který nás v současné době ohrožuje. Je tedy nutné nechat na rozhodnutí občanů, aby si určili, jak chtějí, aby politici na všech úrovních k tomuto problému přistupovali.

6. Za sebe mohu sdělit, že bych nesouhlasil, aby těmto lidem byly dány do užívání obecní byty. Pokud by tento problém přesto vyvstal v Přešticích – vybudování tábora pro přistěhovalce, přidělování obecních bytů – jsem pro vyhlášení obecního referenda. Nelze přidělit obecní byt, aniž byl předtím nabídnut stávajícím žadatelům. Moje stanovisko, není to o tom, že bych se bál rozhodnout, ale nevyhlášením referenda by bylo občanům odepřeno se rozhodnout sami. Budme demokratičtí, a naopak, nebojme se přímé demokracie. I politici jsou omylní.

inzerce

Bořík B+B elektro s.r.o.
Elektromontáže, revize a projektování, vedení VN, NN, průmyslová a domovní instalace, hromosvody, plošina MP 13, 16, prodej elektroinstalačního materiálu

Kontakt:
Průmyslová 454, Přeštice
Tel.: 377 983 377, 777 340 969
E-mail: jaroslav.boirik@seznam.cz

Nekončí platnost Vašeho občanského průkazu?

V letním roce končí desítkami období od bromadné výměny občanských průkazů prováděné v roce 2005. Doporučujeme Vám ověřit si, zda nekončí platnost i Vašeho občanského průkazu.

O výměnu občanského průkazu si můžete požádat u kteréhokoli obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v hlavním městě Praze u úřadu městské části Prahy I až VI.

Doporučení k podání žádosti je 30 – 60 dní před koncem platnosti stávajícího občanského průkazu, nejpozději však do 15 pracovních dnů po dni, ve kterém došlo ke skončení platnosti občanského průkazu.

Seznam pracovišť a jejich adresy, kde lze podat žádost o vydání občanského průkazu, je uveden na webových stránkách Ministerstva vnitra (Škafky pro volání, Rady a škafky, Ověření dokladů).

inzerce

Přijmeme muže i ženy do výroby a pro obsluhu CNC strojů

Nástup možný ihned.
Volejte 602 343 566.
Jäger Gestellbau s.r.o.
Nepomucká 737
334 01 Přeštice

na pracoviště
u Přešticích
a u Zeleném

ŘÁDKOVÁ INZERCE

- **ANGLIČTINA!**
Individ. i skupinov. výuka.
☎ 724 015 347.
www.anglickyjazyk.net
- **Koupím starý nábytek,**
obrazy, hodiny a jiné staré věci z pozůstalosti, i poškozené. ☎ 603 907 027.
- **Hledám dům** nebo byt v blízkém okolí. Prosím, nabídněte. ☎ 722 690 245.
- **Čištění sedacích souprav,**
koberec, duben až říjen čištění interiéru vozidel mokrou technikou – prof. strojem. ☎ 775 285 102.
- **Hledám urychleně** podnájem v Přešticích. Odměna 20 000 Kč. ☎ 737 705 382.
- **Koupím jakýkoliv** československý motocykl od předválečných až po devadesátá léta (včetně malých motocyklů). Možná i ve špatném stavu nebo na díly, s doklady, i odhlášený. Prosím, nabídněte. E-mail: ondrej.lane@seznam.cz ☎ 606 603 311.
- **Restaurace v OD Kika**
Plzeň přijme samostatného kuchaře/-ku na HPP (i důchodce). Výuční list není podmínkou. Požadujeme: samostatnost, spolehlivost. Nabízíme: pravidelné směny, možnost projevu vlastní kreativity, příjemné prostředí. ☎ 777 883 345.
- **Stavební firma** v Přešticích přijme zámečníka – svářeče. Nástup možný ihned. ☎ 605 221 824.

Nábor nových nadějí

Ve středu **9. září 2015 od 16.00 hodin na fotbalovém hřišti TJ Přeštice** se uskuteční nábor nových nadějí. Zveme všechny chlapce ročník 2008-2009. Kontakt: 607 895 069

Program mužstev TJ Přeštice – fotbal – září

A muži

So 5. 9. 2015 17.00 TJ Přeštice – Zruč
So 12. 9. 2015 17.00 Holýšov – TJ Přeštice
So 19. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Rokycany B
So 26. 9. 2015 16.30 Mýto – TJ Přeštice

B muži

Ne 6. 9. 2015 17.00 Sv. Hrádek – TJ Přeštice
Ne 13. 9. 2015 10.15 TJ Přeštice – Strážov
So 19. 9. 2015 16.30 Žákava – TJ Přeštice
Ne 27. 9. 2015 10.15 TJ Přeštice – Merklín

Dorost – starší + mladší

So 5. 9. 2015 10.00 + 12.15 Domažlice – TJ Přeštice
So 12. 9. 2015 10.00 + 12.15 TJ Přeštice – Rokycany
So 19. 9. 2015 10.00 + 12.15 SK Klatovy – TJ Přeštice
So 26. 9. 2015 10.00 + 12.15 TJ Přeštice – Vejprnice

Žáci – starší + mladší

St 2. 9. 2015 16.00 + 17.45 Sušice – TJ Přeštice
Ne 6. 9. 2015 10.00 + 11.45 TJ Přeštice – Luby
Ne 13. 9. 2015 10.00 + 11.45 Nýrsko – TJ Přeštice
Ne 20. 9. 2015 10.00 + 11.45 TJ Přeštice – Tachov
So 26. 9. 2015 13.00 + 14.45 ZČE Plzeň – TJ Přeštice

Žáci mladší

St 2. 9. 2015 16.30 Vstří – TJ Přeštice B
Pá 11. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice B – Dobřany
St 16. 9. 2015 16.30 Kasejovice – TJ Přeštice B
Pá 25. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Chotěšov
St 30. 9. 2015 16.30 Žákava – TJ Přeštice B

Starší příprava

Čt 3. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Křimice
Čt 10. 9. 2015 17.00 Rokycany – TJ Přeštice
St 16. 9. 2015 17.00 Rapid Plzeň – TJ Přeštice
Út 22. 9. 2015 16.00 Smíchov – TJ Přeštice

Mladší příprava

St 2. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Dobřany
Pá 11. 9. 2015 16.30 Radkovic – TJ Přeštice
St 16. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Chlumčany
Pá 25. 9. 2015 16.30 Nová Ves – TJ Přeštice
St 30. 9. 2015 16.30 TJ Přeštice – Stod

Fotbalový oddíl TJ Přeštice pořádá v sobotu 19. září od 9.00 hodin na hřišti v Přešticích

12. ročník

Přeštický turnaj minižáků

pod záštitou pana Jiřího Papeže
Turnaje se zúčastní 8 mužstev z regionu.
Zveme všechny příznivce!

Tělocvičná jednota Sokol Přeštice – info o akcích na září 2015

V září opět začnou pravidelné cvičební hodiny v sokolovně pro všechny věkové kategorie. Všeestrannost – žákyně a žáci, cvičení pro muže, cvičení pro ženy, gymnastika – žákyně, aerobik – ml. žákyně, stolní tenis a florbal. Rozpis cvičebních hodin bude vyvěšen u sokolovny a na obvyklých místech ve městě. AEROBIK – mladší žákyně – dle zájmu z minulých let se

mohou hlásit již předškolní 6letá děvčata. Další akcí pořádanou v září bude v sobotu 12. 9. již 5. ročník Schodoběhu. Prezenze: 13.00 hod. pod kostelními schody u přeštického muzea. Začátek závodů: 13.30 hodin. Srdečně zveme všechny. Přijďte si zasoutěžit a zaspotovat. Tělocvičná jednota Sokol Přeštice sestra Jitka Malátová

